

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

3. lipnja 2019.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 187/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 187/02	predmet C-377/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. — Kraljevina Španjolska protiv Europskog parlamenta („Tužba za poništenje — Jezično uređenje — Postupak odabira ugovornog osoblja — Poziv na iskazivanje interesa — Vozači — Funkcijska skupina I. — Poznavanje jezika — Ograničenje izbora jezika 2 postupka odabira na engleski, francuski i njemački — Jezik komunikacije — Uredba br. 1 — Pravilnik o osoblju — Pravila primjenjiva na ostale članove osoblja — Diskriminacija na temelju jezika — Opravdanje — Interes službe”)	2
2019/C 187/03	predmet C-405/16 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 28. ožujka 2019. — Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije (Žalba — Državne potpore — Potpore dodijeljene pojedinim odredbama izmijenjenog njemačkog Zakona o obnovljivim energijama (EEG iz 2012.) — Potpora u korist proizvođača EEG električne energije i EEG doplatak koji je snižen za velike potrošače energije — Odluka kojom se potpore proglašavaju djelomično nespojivima s unutarnjim tržištem — Pojam „državna potpora” — Prednost — Državna sredstva — Javni nadzor sredstava — Mjere koje se mogu izjednačiti s pristojbom na potrošnju električne energije)	3

2019/C 187/04	predmet C-620/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Članak 258. UFEU-a — Odluka 2014/699/EU — Načelo lojalne suradnje — Članak 4. stavak 3. UEU-a — Dopuštenost — Učinci postupanja koje čini navodnu povredu na dan isteka roka utvrđenog u obrazloženom mišljenju — Trajni učinci na jedinstvenost i dosljednost međunarodnog djelovanja Europske unije — Dostatnost mjera koje je država članica o kojoj je riječ poduzela kako bi svoje postupanje uskladila s obrazloženim mišljenjem — Glasanje Savezne Republike Njemačke na 25. sjednici Odbora za reviziju Međuvladine organizacije za međunarodni željeznički prijevoz (OTIF) protiv stajališta Unije utvrđenog u Odluci 2014/699/EU te neslaganje te države članice s tim stajalištem i načinima izvršavanja glasačkog prava utvrđenima u toj odluci)	3
2019/C 187/05	predmet C-621/16 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Talijanske Republike, Republike Litve („Žalba — Jezično uređenje — Otvoreni natječaji za zapošljavanje administratora — Obavijest o natječaju — Administratori (AD 5) — Administratori (AD 6) u području zaštite podataka — Poznavanje jezika — Ograničenje izbora jezika 2 natječaja na engleski, francuski i njemački — Jezik komunikacije s Europskim uredom za odabir osoblja (EPSO) — Uredba br. 1 — Pravilnik o osoblju — Diskriminacija na temelju jezika — Opravdanje — Interes službe — Sudski nadzor”)	4
2019/C 187/06	predmet C-680/16 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. protiv Europske komisije (Žalba — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 30. stavak 1. — Odbor za lijekove za humanu primjenu — Pokretanje postupka pred odborom podložno uvjetu da nacionalna odluka prethodno nije donesena — Aktivna tvar estradiol — Odluka Europske komisije kojom se državama članicama nalaže ukidanje i izmjena nacionalnih odobrenja za stavljanje u promet lijekova namijenjenih lokalnoj primjeni koji sadržavaju 0,01 % masenog udjela estradiola)	5
2019/C 187/07	spojeni predmeti C-70/17 i C-179/17: Presuda Suda (Veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Španjolska) — Abanca Corporación Bancaria SA protiv Alberta Garcíje Salamance Santosa (C-70/17), Bankia SA protiv Alfonsa Antonia Laua Mendoze i Verónice Yuliane Rodríguez Ramírez (C-179/17) („Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Članci 6. i 7. — Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima — Odredba o prijevremenom dospijecu ugovora o hipotekarnom zajmu — Utvrđivanje djelomične nepoštenosti odredbe — Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji ‚nepoštena‘ odredba — Zamjena nepoštene odredbe odredbom nacionalnog prava”)	6
2019/C 187/08	predmet C-127/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Promet — Direktiva 96/53/EZ — Međunarodni promet — Vozila koja zadovoljavaju granične vrijednosti u vezi s njihovim masama i dimenzijama navedene u toj direktivi — Upotreba takvih vozila, registriranih ili puštenih u promet u jednoj državi članici, na državnom području druge države članice — Sustav posebnih dozvola — Članci 3. i 7. — Akt o pristupanju iz 2003. — Prijelazne odredbe — Prilog XII. točka 8. stavak 3.)	7
2019/C 187/09	predmet C-163/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Njemačka) — Abubacarr Jawo protiv Savezne Republike Njemačke (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Dublinški sustav — Uredba (EU) br. 604/2013 — Transfer podnositelja zahtjeva za azil u državu članicu odgovornu za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Pojam „bijeg” — Modaliteti produljenja roka za transfer — Članak 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Ozbiljna opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja nakon okončanja postupka azila — Životni uvjeti korisnika međunarodne zaštite u toj državi članici)	7
2019/C 187/10	predmet C-236/17 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Canadian Solar Emea GmbH i dr. protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije („Žalba — Damping — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Konačna antidampinška pristojba — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 3. stavak 7. — Članak 9. stavak 4. — Vremensko područje primjene Uredbe (EU) br. 1168/2012/148”)	9

2019/C 187/11	predmet C-237/17 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije („Žalba — Subvencije — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Konačna kompenzacijska pristojba — Uredba (EZ) br. 597/20090148”)	9
2019/C 187/12	spojeni predmeti C-266/17 i C-267/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf — Njemačka) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) protiv Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) (Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Javne usluge željezničkog i cestovnog prijevoza putnika — Uredba (EZ) br. 1370/2007 — Članak 5. stavci 1. i 2. — Izravno sklapanje — Ugovori o javnim uslugama prijevoza putnika autobusom i tramvajem — Pretpostavke — Direktiva 2004/17/EZ — Direktiva 2004/18/EZ)	10
2019/C 187/13	spojeni predmeti C-297/17, C-318/17, C-319/17 i C-438/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht — Njemačka) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim i dr. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) protiv Savezne Republike Njemačke, Savezna Republika Njemačka protiv Tausa Magamadova (C-438/17) (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite — Direktiva 2013/32/EU — Članak 33. stavak 2. točka (a) — Odbacivanje od strane tijela države članice zahtjeva za azil kao nedopuštenog zbog prethodne dodjele supsidijarne zaštite u drugoj državi članici — Članak 52. — Područje primjene te direktive <i>ratione temporis</i> — Članci 4. i 18. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Sustavni nedostaci postupka azila u toj drugoj državi članici — Sustavno odbacivanje zahtjeva za azil — Stvarna i utvrđena opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja — Uvjeti života korisnika supsidijarne zaštite u potonjoj državi)	11
2019/C 187/14	spojeni predmeti C-350/17 i C-351/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Mobit Soc.cons.arl (C-350/17), Autolinee Toscane SpA (C-351/17) protiv Regione Toscana („Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1370/2007 — Javne usluge željezničkog i cestovnog prijevoza putnika — Članak 5. — Sklapanje ugovora o javnim uslugama — Članak 5. stavak 2. — Izravno sklapanje — Pojam „unutarnji operater“ — Tijelo koje izvršava analogni nadzor — Članak 8. stavak 2. — Prijelazno uređenje — Istek roka za izravno sklapanje”)	13
2019/C 187/15	predmet C-427/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Irske (Povreda obveze države članice — Direktiva 91/271/EEZ — Prikupljanje i pročišćavanje komunalnih otpadnih voda — Iznimne okolnosti — Najbolje tehničke spoznaje, bez uzrokovanja prekomjernih troškova — Načelo proporcionalnosti troškova — Teret dokazivanja — Dokazna sredstva)	14
2019/C 187/16	predmet C-443/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) — Ujedinjena Kraljevina) — Abraxis Bioscience LLC protiv Comptroller General of Patents („Zahtjev za prethodnu odluku — Lijek za humanu primjenu — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti za lijekove — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. točka (d) — Uvjeti za dodjelu — Izdavanje prvog odobrenja za stavljanje proizvoda u promet kao lijeka — Odobrenje koje se odnosi na proizvod kao lijek koji čini novu formulu već poznatog aktivnog sastojka”)	15
2019/C 187/17	predmet C-444/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation — Francuska) — Préfet des Pyrénées-Orientales protiv Abdelaziza Ariba, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Granični nadzor, azil i imigracija — Uredba (EU) 2016/399 — Članak 32. — Privremeno ponovno uvođenje nadzora na unutarnjim granicama države članice — Nezakonit ulazak državljanina treće zemlje — Izjednačavanje unutarnjih s vanjskim granicama — Direktiva 2008/115/EZ — Područje primjene — Članak 2. stavak 2. točka (a))	15

2019/C 187/18	predmet C-465/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf — Njemačka) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S protiv Stadta Solingen (Zahtjev za prethodnu odluku — Provedba postupka javne nabave — Direktiva 2014/24/EU — Članak 10. točka (h) — Posebna izuzeća za ugovore o nabavi usluga — Civilna obrana, civilna zaštita i usluge sprečavanja opasnosti — Neprofitne organizacije ili udruženja — Usluge kola hitne pomoći za prijevoz pacijenata — Kvalificirani sanitetski prijevoz).....	16
2019/C 187/19	spojeni predmeti C-487/17 i C-489/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione — Italija) — kazneni postupci protiv Alfonsa Verlezze i dr. („Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2008/98/EZ i Odluka 2000/532/EZ — Otpad — Klasifikacija kao opasan otpad — Otpad kojem se može dodijeliti oznaka bilo za opasni ili neopasni otpad”).....	17
2019/C 187/20	predmet C-498/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 21. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Talijanske Republike („Povreda obveze države članice — Direktiva 1999/31/EZ — Članak 14. točke (b) i (c) — Odlaganje otpada na odlagalištima — Postojeća odlagališta — Povreda”).....	18
2019/C 187/21	predmet C-545/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy — Poljska) — Mariusz Pawlak protiv Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego („Zahtjev za prethodnu odluku — Unutarnje tržište poštanskih usluga — Direktive 97/67/EZ i 2008/6/EZ — Članak 7. stavak 1. — Pojam „ekskluzivna ili posebna prava za uspostavljanje i pružanje poštanskih usluga” — Članak 8. — Pravo država članica da organiziraju uslugu preporučene dostave tijekom sudskih postupaka — Rok za podnošenje postupovnog akta sudu — Tumačenje nacionalnog prava u skladu s pravom Unije — Granice — Izravni učinak na koji se poziva javni oblik države u okviru postupka protiv pojedinca”).....	19
2019/C 187/22	predmet C-578/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus — Finska) — u postupku koji je pokrenuo Oy Hartwall Ab („Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 2. i članak 3. stavak 1. točka (b) — Odbijanje registracije ili ništavost — In concreto ocjena razlikovnog karaktera — Kvalifikacija žiga — Utjecaj — Žig koji čini boja ili figurativni žig — Grafički prikaz žiga u figurativnom obliku — Uvjeti za registraciju — Nedovoljno jasan i precizan grafički prikaz”).....	20
2019/C 187/23	predmet C-590/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation — Francuska) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, udana Pouvin protiv Electricité de France (EDF) (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Područje primjene — Članak 2. točke (b) i (c) — Pojmovi „potrošač” i „prodavatelj (robe) ili pružatelj (usluge)” — Financiranje stjecanja glavnog mjesta stanovanja — Hipotekarni zajam koji je poslodavac odobrio svojem zaposleniku i njegovu bračnom drugu, solidarnom dužniku).....	21
2019/C 187/24	predmet C-637/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugal) — Cogeco Communications Inc protiv Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA („Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 102. UFEU-a — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Direktiva 2014/104/EU — Članak 9. stavak 1. — Članak 10. stavci 2. do 4. — Članci 21. i 22. — Postupci za naknadu štete u nacionalnom pravu za povrede odredaba prava tržišnog natjecanja država članica i Europske unije — Učinci nacionalnih odluka — Rokovi zastare — Prenošenje — Vremenska primjena”).....	21
2019/C 187/25	predmet C-681/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof — Njemačka) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH protiv Sasche Ledowskog (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2011/83/EU — Članak 6. stavak 1. točka (k) i članak 16. točka (e) — Ugovor sklopljen na daljinu — Pravo odustajanja — Izuzeća — Pojam „originalno zatvorena rob[a] koja nije pogodna za povrat zbog zaštite zdravlja ili higijene, a koja je nakon isporuke otvorena” — Madrac s kojeg je nakon isporuke potrošač uklonio zaštitu).....	22

2019/C 187/26	predmet C-702/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Unareti SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico e. a. („Zahtjev za prethodnu odluku — Unutarnje tržište prirodnog plina — Koncesije za javnu uslugu distribucije — Prijevremeni prestanak koncesija nakon prijelaznog razdoblja — Naknada koju duguje novi koncesionar dosadašnjem koncesionaru — Načelo pravne sigurnosti”)	23
2019/C 187/27	predmet C-60/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Ringkonnakohus — Estonija) — AS Tallinna Vesi protiv Keskkonnaameta („Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Otpad — Direktiva 2008/98/EZ — Ponovna uporaba i oporaba otpada — Posebni kriteriji u vezi s prestankom statusa otpada mulja iz otpadnih voda nakon postupka oporabe — Nepostojanje kriterija utvrđenih na razini Europske unije ili na nacionalnoj razini”)	24
2019/C 187/28	predmet C-101/18: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Idi Srl protiv Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo („Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 45. stavak 2. prvi podstavak točka (b) — Osobna situacija natjecatelja ili ponuditelja — Mogućnost država članica da isključe iz sudjelovanja u javnoj nabavi svakog subjekta koji je predmet postupka nagodbe s vjerovnicima — Nacionalni propis koji predviđa isključenje osoba protiv kojih je „u tijeku” postupak proglašenja nagodbe s vjerovnicima, osim u slučaju da plan nagodbe predviđa nastavak poslovanja — Subjekt koji je podnio prijedlog za nagodbu s vjerovnicima, zadržavajući si mogućnost da podnese plan o nastavku poslovanja”)	25
2019/C 187/29	predmet C-129/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom — Ujedinjena Kraljevina) — SM protiv Entry Clearance Officer, UK Visa Section („Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Pravo građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članovi obitelji građanina Unije — Članak 2. točka 2. podtočka (c) — Pojam „izravni potomak” — Dijete pod trajnim pravnim skrbništvom na temelju sustava alžirske kafale (zakonsko skrbništvo) — Članak 3. stavak 2. točka (a) — Drugi članovi obitelji — Članak 7. i članak 24. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Obiteljski život — Najbolji interes djeteta”)	26
2019/C 187/30	predmet C-144/18 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. ožujka 2019. — River Kwai International Food Industry Co. Ltd protiv Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Vijeća Europske unije, Europske komisije (Žalba — Damping — Konačna antidampinška pristojba na uvoz određenog pripremljenog ili konzerviranog kukuruza šećerca u zrnju podrijetlom iz Tajlanda — Privremena revizija na temelju članka 11. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1225/2009)	27
2019/C 187/31	predmet C-201/18: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Mons — Belgija) — Mydibel SA protiv État belge (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Odbitak pretporeza — Nekretnina koja je stečena kao kapitalno dobro — Povratni leasing (sale and lease back) — Ispravci odbitaka PDV-a — Načelo neutralnosti PDV-a — Načelo jednakog postupanja)	27
2019/C 187/32	predmet C-245/18: Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Udine — Italija) — Tecnoservice Int. Srl, u stečaju protiv Poste Italiane SpA („Zahtjev za prethodnu odluku — Platne usluge na unutarnjem tržištu — Direktiva 2007/64/EZ — Članak 74. stavak 2. — Nalog za plaćanje kreditnim transferom — Neispravna jedinstvena identifikacijska oznaka koju je naveo platitelj — Izvršenje naloga za plaćanje na temelju jedinstvene identifikacijske oznake — Odgovornost pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja”)	28

2019/C 187/33	predmet C-275/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud — Republika Češka) — Milan Vinš protiv Odvolací finanční ředitelství („Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 131. i članak 146. stavak 1. točka (a) — Izuzeće isporuka robe otpremljene ili prevezene izvan Europske unije — Uvjet za izuzeće predviđen nacionalnim pravom — Podvrgavanje robe određenom carinskom postupku — Dokaz o podvrgavanju postupku za izvoz”)	29
2019/C 187/34	predmet C-312/18 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 21. ožujka 2019. — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Sociétés traitements chimiques des métaux protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Tržište recikliranih automobilskih akumulatora — Odluka kojom je utvrđena povreda članka 101. UFEU-a i izrečena novčana kazna — Odluka o ispravku kojom se dodaje vrijednost otkupa za primatelje koja nije navedena u prvotnoj odluci — Rok za podnošenje tužbe — Dan od kojega rok počinje teći — Nepravodobnost — Nedopuštenost)	30
2019/C 187/35	predmet C-81/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2019. uputila Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) — NG, OH protiv SC Banca Transilvania SA	30
2019/C 187/36	predmet C-83/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Tribunalul Olt (Rumunjska) — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” protiv Inspecția Judiciară	31
2019/C 187/37	predmet C-127/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. veljače 2019. uputio Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) — Asociația „Forumul Judecătorilor din România” i Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor” protiv Consiliul Superior al Magistraturii.	32
2019/C 187/38	predmet C-138/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY.	33
2019/C 187/39	predmet C-139/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY.	34
2019/C 187/40	predmet C-140/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — EX.	36
2019/C 187/41	predmet C-141/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — EX.	37
2019/C 187/42	predmet C-184/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2019. uputio Curtea de Apel București (Rumunjska) — Hecta Viticol SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	predmet C-187/19 P: Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska služba za vanjsko djelovanje protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-537/17, De Loecker protiv ESVD-a.	39
2019/C 187/44	predmet C-195/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2019. uputila Curtea de Apel București (Rumunjska) — PJ protiv QK	40

2019/C 187/45	predmet C-211/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2019. uputio Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — UO protiv Készenléti Rendőrség	41
2019/C 187/46	predmet C-223/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2019. uputio Landesgericht Wiener Neustadt (Austrija) — YS protiv NK	42
2019/C 187/47	predmet C-225/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) — R. N. N. S. protiv Minister van Buitenlandse Zaken.	43
2019/C 187/48	predmet C-226/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) — K. A. protiv Minister van Buitenlandse Zaken	44
2019/C 187/49	predmet C-229/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemska) — Dexia Nederland BV protiv XXX	46
2019/C 187/50	predmet C-237/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2019. uputila Kúria (Mađarska) — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. protiv Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	46
2019/C 187/51	predmet C-241/19 P: Žalba koju je 18. ožujka 2019. podnio George Haswani protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-477/17, Haswani protiv Vijeća	47
2019/C 187/52	predmet C-258/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2019. uputila Kúria (Mađarska) — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	48
2019/C 187/53	predmet C-260/19 P: Žalba koju je 26. ožujka 2019. podnijelo društvo Bena Properties Co. SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-412/16, Bena Properties protiv Vijeća	49
2019/C 187/54	predmet C-261/19 P: Žalba koju je 26. ožujka 2019. podnijelo društvo Cham Holding Co. SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-413/16, Cham protiv Vijeća	50
2019/C 187/55	predmet C-262/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2019. uputio Polymeles Protodikeio Athinon (Grčka) — RM i SN protiv Agrotiki Trapeza tis Ellados AE	51
2019/C 187/56	predmet C-272/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2019. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) — VQ protiv Land Hessen.	52
2019/C 187/57	Predmet C-277/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 02. travnja 2019. uputio Općinski sud u Zadru (Hrvatska) — R. D., A. D. protiv Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen.	53
2019/C 187/58	predmet C-281/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2019. uputio Tribunal administratif de Paris (Francuska) — XS protiv Recteur de l'académie de Paris	55
2019/C 187/59	predmet C-316/19: Tužba podnesena 16. travnja 2019. — Europska komisija protiv Republike Slovenije.	55

Opći sud

2019/C 187/60	predmet T-388/11: Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Deutsche Post protiv Komisije („Državne potpore — Poštanski sektor — Financiranje viših troškova plaća i doprinosa za socijalno osiguranje za dio zaposlenika Deutsche Posta subvencijama i prihodima prikupljenima od naknade za usluge s reguliranim cijenama — Odluka o proširenju formalnog istražnog postupka — Odluka kojom se utvrđuje postojanje novih potpora na kraju faze prethodnog ispitivanja — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Pravni interes — Dopuštenost — Posljedice poništenja konačne odluke — Obveza obrazlaganja”) 57
2019/C 187/61	predmet T-182/15: Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Sopra Steria Group protiv Parlamenta („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje informatičkih usluga Parlamentu i drugim institucijama i tijelima Unije — Isključenje iz postupaka javne nabave — Potencijalni sukob interesa — Nedostavljanje podataka koje je zatražio javni naručitelj — Članak 107. stavak 1. točka (b) Financijske uredbe — Transparentnost — Proporcionalnost — Jednako postupanje — Članak 102. stavak 1. Financijske uredbe”) 58
2019/C 187/62	predmet T-259/15: Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Close i Cegelec protiv Parlamenta („Ugovori o javnoj nabavi radova — Postupak javne nabave — Izgradnja energetskog postrojenja — Proširenje i modernizacija zgrade Konrad Adenauer u Luxembourgju — Odbijanje ponude jednog ponuditelja — Dodjela ugovora drugom ponuditelju — Kriteriji za odabir — Financijska i ekonomska sposobnost — Tehničke i stručne sposobnosti — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”) 58
2019/C 187/63	predmet T-492/15: Presuda Općeg suda od 12. travnja 2019. — Deutsche Lufthansa protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Mjere koje je Njemačka provela u korist zračne luke Frankfurt-Hahn i zračnih prijevoznika korisnika te zračne luke — Odluka kojom se mjere u korist zračne luke Frankfurt-Hahn kvalificiraju kao državne potpore spojive s unutarnjim tržištem i kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore u korist zračnih prijevoznika korisnika te zračne luke — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”) 59
2019/C 187/64	predmet T-300/16: Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Jindal Saw i Jindal Saw Italia protiv Komisije („Subvencije — Uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije — Provedbena uredba (EU) 2016/387 — Uvođenje konačne kompenzacijske pristojbe — Indijski sustav koji uvodi izvozni porez na željeznu rudu i dvostruku politiku vozarine u željezničkom prijevozu nepovoljnu za prijevoz željezne rude namijenjene izvozu — Članak 3. točka 1. podtočka (a) (iv) Uredbe (EZ) br. 597/2009 (zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1037) — Financijski doprinos — Opskrba robom — Radnja koja se sastoji od povjeravanja privatnom tijelu obavljanja posla koji predstavlja financijski doprinos — Članak 4. stavak 2. točka (a) Uredbe (EZ) br. 597/2009 — Specifičnost subvencije — Članak 6. točka (d) Uredbe (EZ) br. 597/2009 — Izračun koristi — Šteta za industriju Unije — Izračun sniženja cijena i marže štete — Uzročna veza — Pristup povjerljivim podacima antisubvencijskog ispitnog postupka — Prava obrane”) 60
2019/C 187/65	predmet T-301/16: Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Jindal Saw i Jindal Saw Italia protiv Komisije („Damping — Uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije — Provedbena uredba (EU) 2016/388 — Uredba (EZ) br. 1225/2009 (zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1036) — Dampinška marža — Utvrđivanje izvozne cijene — Povezani odnos između izvoznika i uvoznika — Pouzdana izvozna cijena — Izračun izvozne cijene — Razumna marža za prodaju, opće i administrativne troškove — Razumna marža za dobit — Šteta za industriju Unije — Izračun sniženja cijena i marže štete — Uzročna veza — Pristup povjerljivim podacima antidampinškog ispitnog postupka — Prava obrane”) 61
2019/C 187/66	predmet T-643/16: Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Gamaa Islamiya Egipat protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Posebne mjere ograničavanja donesene protiv osoba, skupina i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Mogućnost da se tijelo treće države okvalificira kao nadležno tijelo u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Ovjera vanjskih akata Vijeća”) 62

2019/C 187/67	predmeti T-910/16 i T-911/16: Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — Hesse i Wedl & Hofmann protiv EUIPO-a (TESTA ROSSA) („Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije TESTA ROSSA — Djelomično proglašenje opoziva — Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) — Dokaz o uporabi — Vanjska uporaba osporavanog žiga — Jednako postupanje”)	64
2019/C 187/68	predmet T-5/17: Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — Sharif protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Očita pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva — Proporcionalnost — Šteta za ugled”).	64
2019/C 187/69	predmet T-51/17: Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Poljska protiv Komisije („EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Sektori voća i povrća — Potpore proizvođačkim grupama — Izdaci koji su nastali za Poljsku — Nedostaci u ključnim kontrolama — Kontrole za planove priznavanja i kriterije za priznavanje — Kontrole zahtjeva za dodjelu potpore — Komercijalna opravdanost — Opravdanost troškova — Sustavni nedostaci — Opasnost za EFJP — Paušalni ispravci od 25 %”).....	65
2019/C 187/70	predmet T-108/17: Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — ClientEarth protiv Komisije („REACH — Uredba (EZ) br. 1907/2006 — Bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) — Odbijanje kao neosnovanog zahtjeva za interno preispitivanje odluke o dodjeljivanju odobrenja za stavljanje proizvoda u promet — Pogreška koja se tiče prava — Očita pogreška u ocjeni — Članak 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006”).....	66
2019/C 187/71	predmet T-223/17: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Adapta Color protiv EUIPO-a — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) („Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije ADAPTA POWDER COATINGS — Proglašenje ništavosti od strane žalbenog vijeća — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Povreda prava na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)	67
2019/C 187/72	predmet T-224/17: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Adapta Color protiv EUIPO-a — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije Bio proof ADAPTA — Proglašenje ništavosti od strane žalbenog vijeća — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Povreda prava na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)	68
2019/C 187/73	predmet T-225/17: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Adapta Color protiv EUIPO-a — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) („Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije Bio proof ADAPTA — Proglašenje djelomične ništavosti od strane žalbenog vijeća — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Povreda prava na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)	69

2019/C 187/74	predmet T-229/17: Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Njemačka protiv Komisije („Usklađivanje zakonodavstva — Uredba (EU) br. 305/2011 — Uredba (EU) br. 1025/2012 — Građevni proizvodi — Usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006 — Obveza obrazlaganja”)	70
2019/C 187/75	predmet T-319/17: Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Aldridge i dr. protiv Komisije („Javna služba — Privremeno osoblje — OLAF — Ugovor na neodređeno vrijeme — Odluka ravnatelja OLAF-a o jednokratnom razvrstavanju u viši razred — Zahtjev za provođenje godišnjeg postupka razvrstavanja — Mjera opće naravi — Rok za tužbu — Dan od kojega rok počinje teći — Objava na intranetu — Nedopuštenost”)	71
2019/C 187/76	predmet T-371/17: Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Tržište radiočipova koji se koriste u potrošačkim elektroničkim uređajima — Upravni postupak — Članak 18. stavak 3. i članak 24. stavak 1. točka (d) Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Odluka o zahtjevu za pružanje informacija — Obveza obrazlaganja — Nužnost zatraženih informacija — Proporcionalnost — Teret dokazivanja — Načelo zabrane samooptuživanja — Načelo dobre uprave”)	72
2019/C 187/77	predmet T-655/17: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Inditex protiv EUIPO-a — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ZARA TANZANIA ADVENTURES — Raniji verbalni žigovi Europske unije ZARA — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijih žigova — Šteta nanesena razlikovnom karakteru ili ugledu ranijih žigova”)	73
2019/C 187/78	predmet T-765/17: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Kiku protiv CPVO-a — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) („Nove biljne sorte — Postupak proglašavanja ništavosti — Sorta jabuka Pinova — Odbijanje zahtjeva za proglašavanje ništavosti — Novost sorte — Članak 10. Uredbe (EZ) br. 2100/94 — Teret dokazivanja — Članak 76. Uredbe br. 2100/94 — Ispitivanje činjenica po službenoj dužnosti koje izvršava CPVO”)	74
2019/C 187/79	predmet T-277/18: Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Zitro IP protiv EUIPO-a (PICK & WIN MULTISLOT) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije PICK & WIN MULTISLOT — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	74
2019/C 187/80	predmet T-303/18 RENV: Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — AV protiv Komisije („Javna služba — Privremeno osoblje — Zapošljavanje — Članak 13. UZOS-a — Liječnički pregled koji prethodi zapošljavanju — Nepotpune izjave prilikom liječničkog pregleda — Propust zainteresirane osobe da prijavi postojanje bolesti — Naknadno otkriće tijela nadležnog za sklapanje ugovora — Članak 32. UZOS-a — Retroaktivna primjena odgode zdravstvenog osiguranja tijekom razdoblja od pet godina — Podnošenje zahtjeva odboru za utvrđivanje invalidnosti — Razuman rok — Odgovornost — Neimovinska šteta”)	75
2019/C 187/81	predmet T-323/18: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Fomanu protiv EUIPO-a — Fujifilm Imaging Germany (prikaz leptira) („Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje leptira — Stvarna uporaba žiga — Djelomični opoziv — Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 — Članak 58. stavak 1. točka (a) i članak 58. stavak 2. Uredbe 2017/1001”)	76
2019/C 187/82	predmet T-403/18: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Pharmadom protiv EUIPO-a — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije WS wellpharma shop — Raniji nacionalni verbalni žig WELL AND WELL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	77

2019/C 187/83	predmet T-468/18: Presuda Općeg suda od 3. travnja 2019. — NSC Holding protiv EUIPO-a — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije CONDOR SERVICE, NSC — Raniji verbalni žig Europske unije IBERCONDOR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Relevantna javnost — Sličnost usluga — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”).....	77
2019/C 187/84	predmet T-477/18: Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Užstato sistemas administratorius protiv EUIPO-a — DPG Deutsche Pfandsystem (prikaz boce sa strijelom) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje bocu sa strijelom — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje limenku, bocu i strijelu — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”).....	78
2019/C 187/85	predmet T-555/18: Presuda Općeg suda od 3. travnja 2019. — Medrobotics protiv EUIPO-a (See More. Reach More. Treat More.) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije See More. Reach More. Treat More. — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”).....	79
2019/C 187/86	predmet T-701/18: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — SJ protiv Komisije	80
2019/C 187/87	predmet T-177/19: Tužba podnesena 21. ožujka 2019. — Exxonmobil Petroleum & Chemical protiv ECHA-e	80
2019/C 187/88	predmet T-186/19: Tužba podnesena 29. ožujka 2019. — Zubedi protiv Vijeća	82
2019/C 187/89	predmet T-189/19: Tužba podnesena 3. travnja 2019. — Haikal protiv Vijeća.....	82
2019/C 187/90	predmet T-211/19: Tužba podnesena 5. travnja 2019. — Le Pen protiv Parlamenta	84
2019/C 187/91	predmet T-213/19: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — AW protiv Parlamenta	85
2019/C 187/92	predmet T-239/19: Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Vinos de Arganza protiv EUIPO-a — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)	85
2019/C 187/93	predmet T-241/19: Tužba podnesena 10. travnja 2019. — Španjolska protiv Komisije	86
2019/C 187/94	predmet T-249/19: Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Karpeta-Kovalyova protiv Komisije	87
2019/C 187/95	predmet T-250/19: Tužba podnesena 15. travnja 2019. — Tradición CZ protiv EUIPO-a — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S. L.).....	88
2019/C 187/96	predmet T-255/19: Tužba podnesena 18. travnja 2019. — Baustoffwerke Gebhart & Söhne protiv EUIPO-a (BIOTON)	89

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 187/01)

Posljednja objava

SL C 182, 27.5.2019.

Prethodne objave

SL C 172, 20.5.2019.

SL C 164, 13.5.2019.

SL C 155, 6.5.2019.

SL C 148, 29.4.2019.

SL C 139, 15.4.2019.

SL C 131, 8.4.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. — Kraljevina Španjolska protiv Europskog parlamenta

(predmet C-377/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Jezično uređenje — Postupak odabira ugovornog osoblja — Poziv na iskazivanje interesa — Vozači — Funkcijska skupina I. — Poznavanje jezika — Ograničenje izbora jezika 2 postupka odabira na engleski, francuski i njemački — Jezik komunikacije — Uredba br. 1 — Pravilnik o osoblju — Pravila primjenjiva na ostale članove osoblja — Diskriminacija na temelju jezika — Opravdanje — Interes službe”)

(2019/C 187/02)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. J. García-Valdecasas Dorrego i M. A. Sampol Pucurull, agenti)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: D. Nessaf, C. Burgos i M. Rantala, agenti)

Izreka

1. Poništava se poziv za iskazivanje interesa Ugovorni djelatnici — Funkcijska skupina I. — Vozači (M/Ž) — EP/CAST/S/16/2016.
2. Poništava se baza podataka uspostavljena na temelju poziva za iskazivanje interesa Ugovorni djelatnici — Funkcijska skupina I. — Vozači (M/Ž) — EP/CAST/S/16/2016.
3. Europskom parlamentu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. ožujka 2019. — Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije**(predmet C-405/16 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Državne potpore — Potpore dodijeljene pojedinim odredbama izmijenjenog njemačkog Zakona o obnovljivim energijama (EEG iz 2012.) — Potpora u korist proizvođača EEG električne energije i EEG doplatak koji je snižen za velike potrošače energije — Odluka kojom se potpore proglašavaju djelomično nespojivima s unutarnjim tržištem — Pojam „državna potpora” — Prednost — Državna sredstva — Javni nadzor sredstava — Mjere koje se mogu izjednačiti s pristojbom na potrošnju električne energije)

(2019/C 187/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti, uz asistenciju T. Lübbiga, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i T. Maxian Rusche, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda od 10. svibnja 2016., Njemačka/Komisija (T-47/15, EU:T:2016:281).
2. Poništava se Odluka Komisije (EU) 2015/1585 od 25. studenoga 2014. o programu potpore SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (koji je provela Njemačka radi potpore obnovljivoj električnoj energiji i velikim potrošačima).
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova žalbenog i prvostupanjskog postupka.

⁽¹⁾ SL C 326, 5. 9. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke**(predmet C-620/16) ⁽¹⁾**

(Povreda obveze države članice — Članak 258. UFEU-a — Odluka 2014/699/EU — Načelo lojalne suradnje — Članak 4. stavak 3. UEU-a — Dopuštenost — Učinci postupanja koje čini navodnu povredu na dan isteka roka utvrđenog u obrazloženom mišljenju — Trajni učinci na jedinstvenost i dosljednost međunarodnog djelovanja Europske unije — Dostatnost mjera koje je država članica o kojoj je riječ poduzela kako bi svoje postupanje uskladila s obrazloženim mišljenjem — Glasanje Savezne Republike Njemačke na 25. sjednici Odbora za reviziju Međuvladine organizacije za međunarodni željeznički prijevoz (OTIF) protiv stajališta Unije utvrđenog u Odluci 2014/699/EU te neslaganje te države članice s tim stajalištem i načinima izvršavanja glasačkog prava utvrđenima u toj odluci)

(2019/C 187/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux i J. Norris-Usher, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Vijeće Europske unije (zastupnici: R. Liudvinaviciute-Cordeiro i J.-P. Hix, agenti)

Izreka

1. Savezna Republika Njemačka je, time što je na 25. sjednici Odbora za reviziju Međuvladine organizacije za međunarodni željeznički prijevoz (OTIF) glasala protiv stajališta iz Odluke Vijeća 2014/699/EU od 24. lipnja 2014. o utvrđivanju stajališta koje treba usvojiti u ime Europske unije na 25. sjednici Odbora za reviziju OTIF-a u pogledu određenih izmjena Konvencije o međunarodnom željezničkom prijevozu (COTIF) i njezinih dodataka i time što je javno iskazala svoje neslaganje kako s tim stajalištem tako i s njime predviđenim načinom izvršavanja glasačkih prava, povrijedila svoje obveze iz te odluke i članka 4. stavka 3. UEU-a.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.
3. Vijeće Europske unije snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Talijanske Republike, Republike Litve

(predmet C-621/16 P) (¹)

(„*Žalba — Jezično uređenje — Otvoreni natječaji za zapošljavanje administratora — Obavijest o natječaju — Administratori (AD 5) — Administratori (AD 6) u području zaštite podataka — Poznavanje jezika — Ograničenje izbora jezika 2 natječaja na engleski, francuski i njemački — Jezik komunikacije s Europskim uredom za odabir osoblja (EPSO) — Uredba br. 1 — Pravilnik o osoblju — Diskriminacija na temelju jezika — Opravdanje — Interes službe — Sudski nadzor*“)

(2019/C 187/05)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Pignataro-Nolin i G. Gattinara, agenti)

Druga stranka u postupku: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentilija, *avvocato dello Stato*), Republika Litva

Intervenijent u potporu drugoj stranci u žalbenom postupku: Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. J. García-Valdecasas Dorrego, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europska komisija snosit će, osim vlastitih, i troškove Talijanske Republike.
3. Kraljevina Španjolska snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 46, 13. 2. 2017.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG
Arzneimittel, Remedia d.o.o. protiv Europske komisije**

(predmet C-680/16 P) (¹)

(Žalba — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 30. stavak 1. — Odbor za lijekove za humanu primjenu — Pokretanje postupka pred odborom podložno uvjetu da nacionalna odluka prethodno nije donesena — Aktivna tvar estradiol — Odluka Europske komisije kojom se državama članicama nalaže ukidanje i izmjena nacionalnih odobrenja za stavljanje u promet lijekova namijenjenih lokalnoj primjeni koji sadržavaju 0,01 % masenog udjela estradiola)

(2019/C 187/06)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (zastupnici: P. Klappich i C. Schmidt, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann, A. Sipos i M. Šimerdová, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 20. listopada 2016., August Wolff i Remedia/Komisija (T-672/14, neobjavljena, EU:T:2016:623).
2. Poništava se Provedbena odluka Komisije C(2014) 6030 final od 19. kolovoza 2014. o odobrenjima za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu namijenjenih lokalnoj primjeni s povišenom koncentracijom estradiola u skladu s člankom 31. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u mjeri u kojoj se državama članicama nameće poštovanje obveza koje su njome predviđene za lijekove namijenjene lokalnoj primjeni koji sadržavaju 0,01 % masenog udjela estradiola neovisno o tome jesu li navedeni u njezinu Prilogu I. čiji su nositelji Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel i Remedia d.o.o., uz iznimku ograničenja na temelju kojeg se lijekovi namijenjeni lokalnoj primjeni koji sadržavaju 0,01 % masenog udjela estradiola i koji su navedeni u istom prilogu smiju primjenjivati samo intravaginalno.

3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova u vezi s prvostupanjskim i žalbenim postupkom, uz iznimku onih koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite koje će snositi Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel i Remedia d.o.o.

(¹) SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Suda (Veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Španjolska) — Abanca Corporación Bancaria SA protiv Alberta Garcíje Salamance Santosa (C-70/17), Bankia SA protiv Alfonsa Antonia Laua Mendoza i Verónice Yuliane Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(spojeni predmeti C-70/17 i C-179/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Članci 6. i 7. — Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima — Odredba o prijevremenom dospijeću ugovora o hipotekarnom zajmu — Utvrđivanje djelomične nepoštenosti odredbe — Ovlasti nacionalnog suda u slučaju kada postoji „nepoštena“ odredba — Zamjena nepoštene odredbe odredbom nacionalnog prava”)

(2019/C 187/07)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

Tuženici: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Izreka

Članke 6. i 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, treba tumačiti na način da im se, kao prvo, protivi to da se odredbu o prijevremenom dospijeću ugovora o hipotekarnom zajmu za koju se utvrdi da je nepoštena djelomično održi na snazi, uklaňanjem elemenata koji je čine nepoštenom, kada bi takvo uklaňanje dovelo do preispitivanja sadržaja takve odredbe utječući na njezinu bit, i da se tim člancima, s druge strane, ne protivi to da nacionalni sud otkloni ništetnost takve nepoštene odredbe zamjenjujući je novim tekstom zakonske odredbe koji je inspirirao tu odredbu, primjenjivim u slučaju sporazuma ugovornih stranaka, kada se predmetni ugovor o hipotekarnom zajmu ne može održati u slučaju uklaňanja te nepoštene odredbe, i kada utvrđivanje ništetnosti cijelog ugovora potrošača izlaže osobito štetnim posljedicama.

(¹) SL C 121, 18. 4. 2017.
SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Republike Poljske(predmet C-127/17) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Promet — Direktiva 96/53/EZ — Međunarodni promet — Vozila koja zadovoljavaju granične vrijednosti u vezi s njihovim masama i dimenzijama navedene u toj direktivi — Upotreba takvih vozila, registriranih ili puštenih u promet u jednoj državi članici, na državnom području druge države članice — Sustav posebnih dozvola — Članci 3. i 7. — Akt o pristupanju iz 2003. — Prijelazne odredbe — Prilog XII. točka 8. stavak 3.)

(2019/C 187/08)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux i W. Mölls, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska, J. Sawicka, agenti, uz asistenciju J. Waszkiewiczza, vještaka)

Izreka

1. Time što je prijevoznim poduzećima naložila obvezu posjedovanja posebnih dozvola kako bi mogla prometovati na određenim javnim cestama, Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju odredbi članaka 3. i 7. Direktive Vijeća 96/53/EZ od 25. srpnja 1996. o utvrđivanju najvećih dopuštenih dimenzija u unutarnjem i međunarodnom prometu te najveće dopuštene mase u međunarodnom prometu za određena cestovna vozila koja prometuju unutar Zajednice, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/719 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015., u vezi s točkama 3.1. i 3.4. Priloga I. navedenoj Direktivi 96/53.
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Njemačka) — Abubacarr Jawo protiv Savezne Republike Njemačke(predmet C-163/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Dublinški sustav — Uredba (EU) br. 604/2013 — Transfer podnositelja zahtjeva za azil u državu članicu odgovornu za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Pojam „bijeg” — Modaliteti produljenja roka za transfer — Članak 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Ozbiljna opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja nakon okončanja postupka azila — Životni uvjeti korisnika međunarodne zaštite u toj državi članici)

(2019/C 187/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka Tužitelj

Abubacarr Jawo Tuženik

Savezna Republika Njemačka

Izreka

1. Članak 29. stavak 2. drugu rečenicu Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva treba tumačiti na način da je podnositelj zahtjeva „pobjeg[ao]”, u smislu te odredbe, kad namjerno izbjegava nacionalna tijela nadležna za provedbu njegova transfera kako bi taj transfer omeo. Može se pretpostaviti da je to slučaj kad se taj transfer ne može provesti zbog toga što je podnositelj zahtjeva napustio dodijeljeno mu mjesto boravišta a da o tome nije obavijestio nadležna nacionalna tijela, ako je bio upoznat sa svojim obvezama u tom pogledu, što je na nacionalnom sudu da utvrdi. Taj podnositelj zahtjeva zadržava mogućnost dokazivanja da postoje valjani razlozi zbog kojih nije obavijestio ta tijela o svojoj odsutnosti te da nije imao namjeru izbjegavanja tih tijela.

Članak 27. stavak 1. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se osoba o kojoj je riječ, u okviru postupka pokrenutog protiv odluke o transferu, može pozivati na članak 29. stavak 2. te uredbe i isticati da je šestomjesečni rok za transfer istekao s obzirom na to da nije pobjegla.

2. Članak 29. stavak 2. drugu rečenicu Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da je, kako bi se rok za transfer produžio do maksimalnih osamnaest mjeseci, dovoljno da država članica moliteljica, prije isteka šestomjesečnog roka za transfer, obavijesti odgovornu državu članicu o tome da je osoba o kojoj je riječ pobjegla te istodobno navede novi rok za transfer.
3. Pravo Unije treba tumačiti na način da u njegovo područje primjene ulazi pitanje protivi li se članku 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima transfer podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu na temelju članka 29. Uredbe br. 604/2013 u državu članicu koja je, u skladu s tom uredbom, uobičajeno odgovorna za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu ako, u slučaju priznanja takve zaštite u toj državi članici, postoji ozbiljna opasnost da će taj podnositelj ondje biti izložen nečovječnom ili ponižavajućem postupanju, u smislu tog članka 4., zbog očekivanih životnih uvjeta koje će imati kao korisnik međunarodne zaštite u toj državi članici.

Članak 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mu se ne protivi takav transfer podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, osim ako sud pred kojim je pokrenut postupak protiv odluke o transferu, na temelju objektivnih, vjerodostojnih, preciznih i ažuriranih elemenata te s obzirom na standard zaštite temeljnih prava zajamčenih pravom Unije, ne utvrdi da za podnositelja doista postoji ta opasnost zbog toga što bi se on, u slučaju transfera, neovisno o svojoj volji i osobnom izboru, našao u situaciji izuzetne materijalne oskudice.

(¹) SL C 318, 25. 9. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Canadian Solar Emea GmbH i dr. protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(predmet C-236/17 P) ⁽¹⁾

(„*Žalba — Damping — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Konačna antidampinška pristojba — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 3. stavak 7. — Članak 9. stavak 4. — Vremensko područje primjene Uredbe (EU) br. 1168/20120148*“)

(2019/C 187/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, prethodno Csi Solar Power (China) Inc. (zastupnici: J. Bourgeois i A. Willems, *avocats*, S. De Knop, M. Meulenbelt i B. Natens, *advocaten*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, uz asistenciju N. Tuominen, *avocatā*), Europska komisija (zastupnici: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland i T. Maxian Rusche, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društvima Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd i Csi Solar Power Group Co. Ltd nalaže se snošenje troškova u vezi sa žalbom.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove u vezi sa žalbom.
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova u vezi s protužalbom.
5. Vijeće Europske unije snosi vlastite troškove u vezi s protužalbom.

⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije

(predmet C-237/17 P) ⁽¹⁾

(„*Žalba — Subvencije — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Konačna kompenzacijska pristojba — Uredba (EZ) br. 597/20090148*“)

(2019/C 187/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, prethodno Csi Solar Power (China) Inc. (zastupnici: J. Bourgeois, A. Willems, *avocats*, S. De Knop i M. Meulenbelt, *advocaten*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, uz asistenciju N. Tuominen, *avocatā*), Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland i N. Kuplewatzky, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društvima Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd i Csi Solar Power Group Co. Ltd nalaže se snošenje troškova u vezi sa žalbom.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove u vezi sa žalbom.
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova u vezi s protužalbom.
5. Vijeće Europske unije snosi vlastite troškove u vezi s protužalbom.

(¹) SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf — Njemačka) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) protiv Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(spojeni predmeti C-266/17 i C-267/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Javne usluge željezničkog i cestovnog prijevoza putnika — Uredba (EZ) br. 1370/2007 — Članak 5. stavci 1. i 2. — Izravno sklapanje — Ugovori o javnim uslugama prijevoza putnika autobusom i tramvajem — Pretpostavke — Direktiva 2004/17/EZ — Direktiva 2004/18/EZ)

(2019/C 187/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

(Predmet C-266/17)

Tužitelj: Rhein-Sieg-Kreis

Tuženici: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

uz sudjelovanje: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(Predmet C-267/17)

Tužitelj: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Tuženik: Kreis Heinsberg

uz sudjelovanje: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Izreka

Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika ne primjenjuje se na izravno sklapanje ugovora o javnim uslugama prijevoza autobusom koji nemaju oblik ugovora o koncesijama za usluge u smislu Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama.

(¹) SL C 283, 28. 8. 2017.

SL C 269, 14. 8. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht — Njemačka) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim i dr. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) protiv Savezne Republike Njemačke, Savezna Republika Njemačka protiv Tausa Magamadova (C-438/17)

(spojeni predmeti C-297/17, C-318/17, C-319/17 i C-438/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite — Direktiva 2013/32/EU — Članak 33. stavak 2. točka (a) — Odbacivanje od strane tijela države članice zahtjeva za azil kao nedopuštenog zbog prethodne dodjele supsidijarne zaštite u drugoj državi članici — Članak 52. — Područje primjene te direktive racione temporis — Članci 4. i 18. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Sustavni nedostaci postupka azila u toj drugoj državi članici — Sustavno odbacivanje zahtjeva za azil — Stvarna i utvrđena opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja — Uvjeti života korisnika supsidijarne zaštite u potonjoj državi)

(2019/C 187/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Savezna Republika Njemačka (C-438/17)

Tuženici: Savezna Republika Njemačka (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Izreka

1. Članak 52. prvi stavak Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite treba tumačiti na način da dozvoljava državi članici da predvidi neposrednu primjenu odredbe nacionalnog prava kojom se prenosi članak 33. stavak 2. točka (a) te direktive na zahtjeve za azil o kojima još nije pravomoćno odlučeno, koji su podneseni prije 20. srpnja 2015. i prije stupanja na snagu te odredbe nacionalnog prava. Nasuprot tome, taj se članak 52. prvi stavak, u vezi s, osobito, navedenim člankom 33., protivi takvoj neposrednoj primjeni u situaciji u kojoj su i zahtjev za azil i zahtjev za ponovni prihvata podneseni prije stupanja na snagu Direktive 2013/32 te, u skladu s člankom 49. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, i nadalje u cijelosti potpadaju pod područje primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 od 18. veljače 2003. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje.
2. U situaciji kao što je ona u predmetima C-297/17, C-318/17 i C-319/17, članak 33. Direktive 2013/32 treba tumačiti na način da državama članicama dozvoljava da odbace zahtjev za azil kao nedopušten na temelju stavka 2. točke (a) tog članka 33. a da ne moraju prvenstveno koristiti postupak prihvata ili ponovnog prihvata predviđen Uredbom br. 604/2013.
3. Članak 33. stavak 2. točku (a) Direktive 2013/32 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica iskoristi mogućnost koju daje ta odredba da odbaci zahtjev za dodjelu statusa izbjeglice kao nedopušten iz razloga što je podnositelju zahtjeva već priznata supsidijarna zaštita u drugoj državi članici ako predvidljivi uvjeti života koje će podnositelj imati kao korisnik supsidijarne zaštite u toj drugoj državi članici istoga ne izlažu ozbiljnoj opasnosti da pretrpi nečovječno ili ponižavajuće postupanje u smislu članka 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Okolnost da korisnici takve supsidijarne zaštite u navedenoj državi članici ne primaju nikakvu naknadu za podmirivanje osnovnih životnih potreba, ili je u usporedbi s drugim državama članicama primaju u znatno manjem obujmu, ali se pritom prema njima u tom pogledu ne postupa drugačije nego prema državljanima predmetne države članice, ne može dovesti do utvrđenja da bi u toj državi podnositelj zahtjeva bio izložen takvoj opasnosti, osim ako se on zbog svoje osobite ranjivosti, bez svoje volje i vlastitih izbora, ne bi nalazio u izuzetnoj materijalnoj oskudici.
4. Članak 33. stavak 2. točku (a) Direktive 2013/32 treba tumačiti na način da se ne protivi tome da država članica iskoristi tu mogućnost ako postupak azila u drugoj državi članici koja je podnositelju zahtjeva dodijelila supsidijarnu zaštitu dovodi do sustavnog odbijanja, bez stvarnog razmatranja, dodjele statusa izbjeglice podnositeljima zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji ispunjavaju uvjete predviđene u poglavljima II. i III. Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite.

(¹) SL C 309, 18. 9. 2017.

SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Mobit Soc.cons.arl (C-350/17), Autolinee Toscane SpA (C-351/17) protiv Regione Toscana

(spojeni predmeti C-350/17 i C-351/17) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1370/2007 — Javne usluge željezničkog i cestovnog prijevoza putnika — Članak 5. — Sklapanje ugovora o javnim uslugama — Članak 5. stavak 2. — Izravno sklapanje — Pojam ‚unutarnji operater‘ — Tijelo koje izvršava analogni nadzor — Članak 8. stavak 2. — Prijelazno uređenje — Istek roka za izravno sklapanje”)

(2019/C 187/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

(Predmet C-350/17)

Tužitelj: Mobit Soc. cons. arl

Tuženik: Regione Toscana

uz sudjelovanje: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(Predmet C-351/17)

Tužitelj: Autolinee Toscane SpA

Tuženik: Mobit Soc. cons. arl,

uz sudjelovanje: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Izreka

Članak 5. i članak 8. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uređaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 treba tumačiti na način da članak 5. te uredbe nije primjenjiv na postupak sklapanja ugovora koji se odvio prije 3. prosinca 2019., tako da nadležno tijelo koje sklapa, odlukom o sklapanju ugovora kojom se okončava postupak nadmetanja, prije tog datuma ugovor o koncesiji za javne usluge lokalnog prijevoza putnika cestom nije obvezno uskladiti se s navedenim člankom 5.

⁽¹⁾ SL C 330, 2. 10. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Irske**(predmet C-427/17) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Direktiva 91/271/EEZ — Prikupljanje i pročišćavanje komunalnih otpadnih voda — Iznimne okolnosti — Najbolje tehničke spoznaje, bez uzrokovanja prekomjernih troškova — Načelo proporcionalnosti troškova — Teret dokazivanja — Dokazna sredstva)**

(2019/C 187/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Irska (zastupnici: J. Quaney, M. Browne i M. A. Joyce, agenti, uz sudjelovanje S. Kingston, BL, de C. Toland, SC, i de B. Murray, SC)

Izreka

1. Irska nije ispunila svoje obveze:

- temeljem članka 3. stavaka 1. i 2. Direktive Vijeća 91/271/EE od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. i Priloga I. A i bilješke 1. te direktive, kako je izmijenjena, time što nije osigurala da se vode sakupljene u kombiniranom sustavu koji prikuplja komunalne otpadne vode i kišnica zadržavaju i odvođe radi pročišćavanja u skladu sa zahtjevima navedene direktive, kako je izmijenjena, u aglomeracijama Athlone, Cork City, Enniscorthy, uz iznimku okruga Killagoley, Fermoy, Mallow, Midleton, Ringaskiddy i Roscommon Town;
- temeljem članka 4. stavaka 1. i/ili 3. Direktive 91/271, kako je izmijenjena Uredbom br. 1137/2008, u vezi s člankom 10. i Prilogom I. B te direktive, kako je izmijenjena, time što nije uspostavila sekundarno pročišćavanje ili ekvivalentno pročišćavanje u aglomeracijama Arklow, Athlone, Ballybofey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Midleton, Passage/Monkstown, Rathcormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry i Youghal;
- na temelju članka 5. stavaka 2. i 3. Direktive 91/271, kako je izmijenjena Uredbom br. 1137/2008, u vezi s člankom 10. i Prilogom I. B te direktive, kako je izmijenjena, time što nije osigurala da se otpadne komunalne vode koje prodiru u sabirne sustave u aglomeracijama Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy, uz iznimku okruga Killagoley, Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Midleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea i Tralee, budu podvrgnute, prije nego što su ispuštene u osjetljiva područja, strožem pročišćavanju od onog opisanog u članku 4. navedene direktive, kako je izmijenjena, u skladu s uvjetima Priloga I. B iste direktive, kako je izmijenjena, i
- na temelju članka 12. Direktive 91/271, kako je izmijenjena Uredbom 1137/2008, time što nije osigurala da ispuštanje otpadnih voda iz stanica za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda aglomeracija Arklow i Castlebridge podliježe prethodnim propisima i/ili posebnom ovlaštenju.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.

3. Irskoj se nalaže snošenje troškova postupka.

⁽¹⁾ SL C 293, 4. 9. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (Chancery Division) — Ujedinjena Kraljevina) — Abraxis Bioscience LLC protiv Comptroller General of Patents

(predmet C-443/17) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Lijek za humanu primjenu — Svjedodžba o dodatnoj zaštiti za lijekove — Uredba (EZ) br. 469/2009 — Članak 3. točka (d) — Uvjeti za dodjelu — Izdavanje prvog odobrenja za stavljanje proizvoda u promet kao lijeka — Odobrenje koje se odnosi na proizvod kao lijek koji čini novu formulu već poznatog aktivnog sastojka”)

(2019/C 187/16)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Abraxis Bioscience LLC

Tuženik: Comptroller General of Patents

Izreka

Članak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove, u vezi s člankom 1. točkom (b) te uredbe, treba tumačiti na način da se odobrenje za stavljanje u promet iz članka 3. točke (b) navedene uredbe, na koje se poziva u prilog zahtjevu za izdavanje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti u pogledu nove formule starog aktivnog sastojka, ne može smatrati prvim odobrenjem za stavljanje u promet predmetnog proizvoda kao lijeka kad je taj aktivni sastojak kao takav već bio predmet takvog odobrenja.

⁽¹⁾ SL C 309, 18. 9. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation — Francuska) — Préfet des Pyrénées-Orientales protiv Abdelaziza Ariba, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(predmet C-444/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Granični nadzor, azil i imigracija — Uredba (EU) 2016/399 — Članak 32. — Privremeno ponovno uvođenje nadzora na unutarnjim granicama države članice — Nezakonit ulazak državljanina treće zemlje — Izjednačavanje unutarnjih s vanjskim granicama — Direktiva 2008/115/EZ — Područje primjene — Članak 2. stavak 2. točka (a))

(2019/C 187/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Préfet des Pyrénées-Orientales

Tuženici: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Izreka

Članak 2. stavak 2. točku (a) Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, u vezi s člankom 32. Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na situaciju državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom na državnom području države članice koji je uhićen u neposrednoj blizini njezine unutarnje granice, čak i ako je ta država članica ponovno uvela, na temelju članka 25. te uredbe, nadzor na toj granici zbog ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti navedene države članice.

(¹) SL C 330, 2. 10. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf — Njemačka) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S protiv Stadta Solingen

(predmet C-465/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Provedba postupka javne nabave — Direktiva 2014/24/EU — Članak 10. točka (h) — Posebna izuzeća za ugovore o nabavi usluga — Civilna obrana, civilna zaštita i usluge sprečavanja opasnosti — Neprofitne organizacije ili udruženja — Usluge kola hitne pomoći za prijevoz pacijenata — Kvalificirani sanitetski prijevoz)

(2019/C 187/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Tuženik: Stadt Solingen

Izreka

1. Članak 10. točku (h) Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da iznimka od pravila o javnoj nabavi koju on predviđa obuhvaća skrb i pomoć pacijentima koji zahtijevaju hitnu medicinsku skrb, a koje u kolima hitne pomoći pruža sanitetski asistent odnosno viši medicinski tehničar hitne medicine, obuhvaćene oznakom CPV [Common Procurement Vocabulary (Jedinstveni rječnik javne nabave)] 75252000-7 (usluge spašavanja) kao i kvalificirani sanitetski prijevoz koji, osim usluge prijevoza, obuhvaća skrb i pružanje pomoći koju pacijentima u sanitetskom vozilu pruža viši medicinski tehničar hitne medicine uz potporu sanitetskog pomoćnika, obuhvaćen oznakom CPV 85143000-3 (usluge kola hitne pomoći), pod uvjetom da navedeni kvalificirani sanitetski prijevoz doista obavlja osoblje koje je prošlo odgovarajuću obuku iz prve pomoći i da se odnosi na pacijenta za kojeg postoji opasnost od pogoršanja zdravstvenog stanja tijekom tog prijevoza.

2. Članak 10. točku (h) Direktive 2014/24 treba tumačiti na način, s jedne strane, da mu se protivi da se humanitarne organizacije koje nacionalno pravo priznaje kao organizacije za civilnu obranu i zaštitu smatraju „neprofitnim organizacijama ili udruženjima” u smislu te odredbe ako se priznanje statusa humanitarne organizacije u nacionalnom pravu ne uvjetuje time da ne ostvaruje dobit i, s druge strane, da organizacije ili udruženja čiji se cilj sastoji od ispunjenja socijalnih zadaća, koje ne obavljaju gospodarsku djelatnost i koje eventualnu dobit ponovno ulažu radi postizanja cilja organizacije ili udruženja čine „neprofitne organizacije ili udruženja” u smislu navedene odredbe.

(¹) SL C 330, 2. 10. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione — Italija) — kazneni postupci protiv Alfonsa Verlezze i dr.

(spojeni predmeti C-487/17 i C-489/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2008/98/EZ i Odluka 2000/532/EZ — Otpad — Klasifikacija kao opasan otpad — Otpad kojem se može dodijeliti oznaka bilo za opasni ili neopasni otpad”)

(2019/C 187/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke u glavnom kaznenom postupku

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl

Izreka

1. Prilog III. Direktivi 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1357/2014 od 18. prosinca 2014., te Prilog Odluci Komisije 2000/532/EZ od 3. svibnja 2000. koja zamjenjuje Odluku 94/3/EZ o popisu otpada u skladu s člankom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu i Odluku Vijeća 94/904/EZ o utvrđivanju popisa opasnog otpada u skladu s člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ o opasnom otpadu, kako je izmijenjena Odlukom Komisije 2014/955/EU od 18. prosinca 2014., treba tumačiti na način da posjednik otpada koji se može klasificirati bilo prema oznakama za opasni ili prema oznakama za neopasni otpad, no čiji sastav nije isprva poznat, mora, u svrhu te klasifikacije, odrediti taj sastav i istražiti opasne tvari za koje se može razumno pretpostaviti da se u njemu nalaze, kako bi utvrdio posjeduje li taj otpad opasna svojstva, te u

tu svrhu može koristiti uzorkovanja, kemijske analize i ispitivanja predviđene Uredbom Komisije (EZ) br. 440/2008 od 30. svibnja 2008. o utvrđivanju ispitnih metoda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH), ili bilo koja druga uzorkovanja, kemijske analize i ispitivanja prihvaćene na međunarodnoj razini.

2. Načelo predostrožnosti treba tumačiti na način da u slučaju kad je, nakon najpotpunije moguće procjene rizika, uzimajući u obzir posebne okolnosti konkretnog slučaja, posjednik otpada koji se može klasificirati bilo prema oznakama za opasni ili prema oznakama za neopasni otpad, praktički u nemogućnosti utvrditi prisutnost opasnih tvari ili procijeniti opasna svojstva tog otpada, taj otpad treba klasificirati kao opasan otpad.

(¹) SL C 374, 6. 11. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 21. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Talijanske Republike

(predmet C-498/17) (¹)

(„Povreda obveze države članice — Direktiva 1999/31/EZ — Članak 14. točke (b) i (c) — Odlaganje otpada na odlagalištima — Postojeća odlagališta — Povreda”)

(2019/C 187/20)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, F. Thiran i E. Sanfrutos Cano, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, i G. Palatiello, *avvocato dello Stato*)

Izreka

1. Talijanska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 14. točaka (b) i (c) Direktive Vijeća 1999/31/EZ o odlagalištima otpada od 26. travnja 1999. time što u pogledu odlagališta Avigliano (lokalitet Serre Le Brece), Ferrandina (lokalitet Venita), Genzano di Lucania (lokalitet Matinella), Latronico (lokalitet Torre), Lauria (lokalitet Carpineto), Maratea (lokalitet Montescuro), Moliterno (lokalitet Tempa La Guarella), dvaju odlagališta Potenza (lokalitet Montegrosso-Pallareta), odlagališta Rapolla (lokalitet Albero in Piano), Roccanova (lokalitet Serre), Sant’Angelo Le Fratte (lokalitet Farisi), Campotosto (lokalitet Reperduto), Capistrello (lokalitet Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L’Aquila (lokalitet Ponte delle Grotte), Andria (D’Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (društvo Caffaro), Atella (lokalitet Cafaro), Corleto Perticara (lokalitet Tempa Masone), Marsico Nuovo (lokalitet Galaino), Matera (lokalitet La Martella), Pescopagano (lokalitet Domacchia), Rionero in Volture (lokalitet Ventaruolo), Salandra (lokalitet Piano del Governo), San Mauro Forte (lokalitet Priati), Senise (lokalitet Palomabara), Tito (lokalitet Aia dei Monaci), Tito (lokalitet Valle del Forno), Capestrano (lokalitet Tirassegno), Castellalto (lokalitet Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (lokalitet Termine), Corfinio (lokalitet Cannucce), Corfinio (lokalitet Case querceto), Mosciano S. Angelo (lokalitet Santa Assunta), S. Omero

(lokalitet Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (lokalitet Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (lokalitet Serra Pastore), Trivigano (prije Cava Zof) i Torviscosa (lokalitet La Valletta) nije poduzela sve potrebne mjere radi hitnog konačnog zatvaranja, u skladu s člankom 7. točkom (g) i člankom 13. Direktive 1999/31, odlagališta koja, u skladu s člankom 8. te direktive, nisu imala odobrenje za nastavak rada ili time što nije usvojila potrebne mjere kako bi navedena odlagališta koja su dobila odobrenje da nastave s radom ispunila zahtjeve navedene direktive, i to ne dovodeći u pitanje uvjete utvrđene u Prilogu I. točki 1. Direktive 1999/31.

2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 338, 9. 10. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy — Poljska) — Mariusz Pawlak protiv Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(predmet C-545/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Unutarnje tržište poštanskih usluga — Direktive 97/67/EZ i 2008/6/EZ — Članak 7. stavak 1. — Pojam ‚ekskluzivna ili posebna prava za uspostavljanje i pružanje poštanskih usluga‘ — Članak 8. — Pravo država članica da organiziraju uslugu preporučene dostave tijekom sudskih postupaka — Rok za podnošenje postupovnog akta sudu — Tumačenje nacionalnog prava u skladu s pravom Unije — Granice — Izravni učinak na koji se poziva javni oblik države u okviru postupka protiv pojedinca”)

(2019/C 187/21)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mariusz Pawlak

Tuženik: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Izreka

1. Prvu rečenicu članka 7. stavka 1. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008., u vezi s njezinim člankom 8. treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalno pravno pravilo prema kojem se samo predaja postupovnog akta u poštanskom uredu jedinog imenovanog pružatelja univerzalnih poštanskih usluga smatra podnošenjem takvog akta dotičnom sudu, i to bez objektivnog opravdanja koje se temelji na javnom redu ili javnoj sigurnosti.

2. Javno tijelo koje se smatra pojavnim oblikom države članice kao takvo se ne može pozvati na Direktivu 97/67, kako je izmijenjena Direktivom 2008/6, protiv pojedinca.

(¹) SL C 13, 15. 1. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus — Finska) — u postupku koji je pokrenuo Oy Hartwall Ab

(predmet C-578/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Žigovi — Direktiva 2008/95/EZ — Članak 2. i članak 3. stavak 1. točka (b) — Odbijanje registracije ili ništavost — In concreto ocjena razlikovnog karaktera — Kvalifikacija žiga — Utjecaj — Žig koji čini boja ili figurativni žig — Grafički prikaz žiga u figurativnom obliku — Uvjeti za registraciju — Nedovoljno jasan i precizan grafički prikaz”)

(2019/C 187/22)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Oy Hartwall Ab

uz sudjelovanje: Patentti- ja rekisterihallitus

Izreka

1. Članak 2. i članak 3. stavak 1. točku (b) Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da kvalifikacija znaka kao „žiga koji čini boja” ili „figurativnog žiga” koju podnositelj prijave daje prilikom registracije predstavlja jedan od relevantnih elementa za utvrđivanje može li taj znak biti žig u smislu članka 2. te direktive, i ima li, ovisno o slučaju, taj žig razlikovni karakter u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) navedene direktive, ali ne oslobađa tijelo nadležno u području žigova obveze provođenja analize in concreto i opće analize razlikovnog karaktera predmetnog žiga, što podrazumijeva da to tijelo ne može odbiti registraciju znaka kao žiga samo zato što taj znak nije stekao razlikovni karakter uporabom u vezi s proizvodima ili uslugama za koje se traži zaštita.
2. Članak 2. Direktive 2008/95 treba tumačiti na način da mu se protivi, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, registracija znaka kao žiga zbog činjenice postojanja proturječnosti u prijavi za registraciju, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 412, 4. 12. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation — Francuska) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, udana Pouvin protiv Electricité de France (EDF)

(predmet C-590/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Područje primjene — Članak 2. točke (b) i (c) — Pojmovi „potrošač” i „prodavatelj (robe) ili pružatelj (usluge)” — Financiranje stjecanja glavnog mjesta stanovanja — Hipotekarni zajam koji je poslodavac odobrio svojem zaposleniku i njegovu bračnom drugu, solidarnom dužniku)

(2019/C 187/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Henri Pouvin, Marie Dijoux, udana Pouvin

Tuženik: Electricité de France (EDF)

Izreka

Članak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da zaposlenika društva i njegova bračnog druga, koji s tim društvom sklope ugovor o kreditu čije je sklapanje načelno ograničeno na članove osoblja navedenog društva, a koji je namijenjen financiranju stjecanja nekretnine u privatne svrhe, treba smatrati „potrošačima” u smislu te odredbe;

Članak 2. točku (c) Direktive 93/13 treba tumačiti na način da navedeno društvo treba smatrati „prodavateljem robe ili pružateljem usluge” u smislu navedene odredbe, kada ono sklapa takav ugovor o kreditu u okviru svojeg obrta, poduzeća i profesije, čak i ako odobravanje kredita nije njegova glavna djelatnost.

⁽¹⁾ SL C 437, 18. 12. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugal) — Cogeco Communications Inc protiv Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(predmet C-637/17) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 102. UFEU-a — Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti — Direktiva 2014/104/EU — Članak 9. stavak 1. — Članak 10. stavci 2. do 4. — Članci 21. i 22. — Postupci za naknadu štete u nacionalnom pravu za povrede odredaba prava tržišnog natjecanja država članica i Europske unije — Učinci nac onalnih odluka — Rokovi zastare — Prenosnje — Vremenska primjena”)

(2019/C 187/24)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cogeco Communications Inc

Tuženici: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Izreka

1. Članak 22. Direktive 2014/104/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o određenim pravilima kojima se uređuju postupci za naknadu štete prema nacionalnom pravu za kršenje odredaba prava tržišnog natjecanja država članica i Europske unije treba tumačiti na način da se ta direktiva ne primjenjuje na glavni postupak.
2. Članak 102. UFEU-a i načelo djelotvornosti treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji, s jedne strane, u pogledu postupaka za naknadu štete predviđa trogodišnji rok zastare koji počinje teći počevši od datuma kad je oštećena osoba saznala za svoje pravo na obeštećenje, čak i ako je osoba odgovorna za povredu nepoznata i koji, s druge strane, ne predviđa nikakvu mogućnost zastoja ili prekida tog roka tijekom postupka pred nacionalnim tijelom za zaštitu tržišnog natjecanja.

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof — Njemačka) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH protiv Sasche Ledowskog

(predmet C-681/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 2011/83/EU — Članak 6. stavak 1. točka (k) i članak 16. točka (e) — Ugovor sklopljen na daljinu — Pravo odustajanja — Izuzeća — Pojam „originalno zatvorena rob[a] koja nije pogodna za povrat zbog zaštite zdravlja ili higijene, a koja je nakon isporuke otvorena” — Madrac s kojeg je nakon isporuke potrošač uklonio zaštitu)

(2019/C 187/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Tuženik: Sascha Ledowski

Izreka

Članak 16. točku (e) Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da pojam „originalno zatvoren[a] rob[a] koja nije pogodna za povrat zbog zaštite zdravlja ili higijene” u smislu te odredbe, ne obuhvaća robu kao što je madrac, s kojeg je potrošač nakon njegove isporuke uklonio zaštitu.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Unareti SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico e. a.

(predmet C-702/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Unutarnje tržište prirodnog plina — Koncesije za javnu uslugu distribucije — Prijevremeni prestanak koncesija nakon prijelaznog razdoblja — Naknada koju duguje novi koncesionar dosadašnjem koncesionaru — Načelo pravne sigurnosti”)

(2019/C 187/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Unareti SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Izreka

Pravo Unije u području koncesija za javnu uslugu, u vezi s načelom pravne sigurnosti, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis, poput onoga u glavnom postupku, kojim se mijenjaju referentna pravila za izračun naknade na koju imaju pravo nositelji koncesija za distribuciju prirodnog plina dodijeljenih bez provođenja postupka nadmetanja zbog prijevremenog prestanka tih koncesija radi njihove ponovne dodjele nakon provođenja postupka nadmetanja.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Ringkonnakohus — Estonija) — AS Tallinna Vesi protiv Keskkonnaameta

(predmet C-60/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Otpad — Direktiva 2008/98/EZ — Ponovna uporaba i uporaba otpada — Posebni kriteriji u vezi s prestankom statusa otpada mulja iz otpadnih voda nakon postupka uporabe — Nepostojanje kriterija utvrđenih na razini Europske unije ili na nacionalnoj razini”)

(2019/C 187/27)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Ringkonnakohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AS Tallinna Ve

Tuženik: Keskkonnaamet

uz sudjelovanje: Keskkonnaministeerium

Izreka

Članak 6. stavak 4. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva treba tumačiti na način da:

- mu se ne protivi nacionalni propis, poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg, ako na razini Europske unije nije utvrđen nijedan kriterij za određivanje prestanka statusa otpada u pogledu određene vrste otpada, prestanak takvog statusa ovisi o postojanju kriterija utvrđenih nacionalnim aktom opće primjene u pogledu te vrste otpada, i
- ne omogućava posjedniku otpada da, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom predmetu, od nadležnog tijela države članice ili suda te države članice zahtijeva utvrđenje prestanka statusa otpada.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato — Italija) — Idi Srl protiv Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(predmet C-101/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 45. stavak 2. prvi podstavak točka (b) — Osobna situacija natjecatelja ili ponuditelja — Mogućnost država članica da isključe iz sudjelovanja u javnoj nabavi svakog subjekta koji je predmet postupka nagodbe s vjerovnicima — Nacionalni propis koji predviđa isključenje osoba protiv kojih je „u tijeku” postupak proglašenja nagodbe s vjerovnicima, osim u slučaju da plan nagodbe predviđa nastavak poslovanja — Subjekt koji je podnio prijedlog za nagodbu s vjerovnicima, zadržavajući si mogućnost da podnese plan o nastavku poslovanja”)

(2019/C 187/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Idi Srl

Tuženik: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

uz sudjelovanje: Regione Campania

Izreka

Članak 45. stavak 2. prvi podstavak točku (b) Direktive 2004/18 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onog iz glavnog postupka, koji omogućava isključiti iz postupka provedbe javne nabave gospodarski subjekt koji je na datum odluke o isključenju podnio prijedlog za sudjelovanje u nagodbi s vjerovnicima, zadržavajući si mogućnost da podnese plan o nastavku poslovanja.

⁽¹⁾ SL C 166, 14. 5. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court of the United Kingdom — Ujedinjena Kraljevina) — SM protiv Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(predmet C-129/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Pravo građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članovi obitelji građanina Unije — Članak 2. točka 2. podtočka (c) — Pojam ‚izravni potomak‘ — Dijete pod trajnim pravnim skrbništvom na temelju sustava alžirske kafale (zakonsko skrbništvo) — Članak 3. stavak 2. točka (a) — Drugi članovi obitelji — Članak 7. i članak 24. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Obiteljski život — Najbolji interes djeteta”)

(2019/C 187/29)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SM

Tuženici: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

uz sudjelovanje: Coram Children’s Legal Centre (CCLC), AIRE Centre

Izreka

Pojam „izravni potomak” građanina Unije iz članka 2. točke 2. podtočke (c) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da njime nije obuhvaćeno dijete koje je stavljeno pod trajno zakonsko skrbništvo građanina Unije na temelju alžirske kafale jer ta uspostava ne stvara nikakvu roditeljsku vezu između njih.

Međutim, nadležna nacionalna tijela ipak trebaju olakšati ulazak i boravak takvog djeteta kao drugog člana obitelji građanina Unije, u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (a) te direktive, u vezi s člankom 7. i člankom 24. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, provodeći uravnoteženu i razumnu ocjenu svih aktualnih i mjerodavnih okolnosti slučaja, kojom se uzimaju u obzir različiti uključeni interesi i osobito najbolji interes dotičnog djeteta. U slučaju da se na temelju te ocjene utvrdi da se od djeteta u sustavu alžirske kafale i njegovog skrbnika, građanina Unije, očekuje vođenje stvarnog obiteljskog života i da dijete ovisi o skrbniku, zahtjevi vezani za temeljno pravo poštovanja obiteljskog života, zajedno s obvezom uzimanja u obzir najboljeg interesa djeteta, u načelu zahtijevaju da se navedenom djetetu dodijeli pravo ulaska i boravka kako bi mu se omogućio život sa skrbnikom u državi članici domaćinu skrbnika.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. ožujka 2019. — River Kwai International Food Industry Co. Ltd protiv Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Vijeća Europske unije, Europske komisije

(predmet C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Konačna antidampinška pristožba na uvoz određenog pripremljenog ili konzerviranog kukuruza šećerca u zrnu podrijetlom iz Tajlanda — Privremena revizija na temelju članka 11. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1225/2009)

(2019/C 187/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (zastupnici: F. Graafsma i J. Cornelis, *advocaten*)

Druge stranke u postupku: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (zastupnici: A. Willems i C. Zimmermann, *avocats*, i S. De Knop, *advocaat*), Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, *agent*), Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brake-land i A. Demeneix, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu River Kwai International Food Industry Co. Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova koje su imali Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) i Vijeće Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 27. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Mons — Belgija) — Mydibel SA protiv État belge

(predmet C-201/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Odbitak pretporeza — Nekretnina koja je stečena kao kapitalno dobro — Povratni leasing (sale and lease back) — Ispravci odbitaka PDV-a — Načelo neutralnosti PDV-a — Načelo jednakog postupanja)

(2019/C 187/31)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mydibel SA

Tuženik: État belge

Izreka

1. Pod uvjetom da sud koji je uputio zahtjev provjeri relevantne nacionalne činjenične i pravne elemente, članke 184., 185., 187. i 188. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009., treba tumačiti na način da se njima ne propisuje obveza ispravka poreza na dodanu vrijednost (PDV-a) obračunatog na nekretnini koji je početno pravilno odbijen ako je to dobro bilo predmet transakcije sale and lease back (povratni leasing) koja se ne oporezuje PDV-om u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku.
2. Tumačenje članaka 184., 185., 187. i 188. Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162, na način da se njima propisuje obveza ispravka poreza na dodanu vrijednost (PDV-a) koji je početno odbijen u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku u skladu je s načelima neutralnosti PDV-a i jednakog postupanja.

(¹) SL C 182, 28. 5. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 21. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Udine — Italija) — Tecnoservice Int. Srl, u stečaju protiv Poste Italiane SpA

(predmet C-245/18) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Platne usluge na unutarnjem tržištu — Direktiva 2007/64/EZ — Članak 74. stavak 2. — Nalog za plaćanje kreditnim transferom — Neispravna jedinstvena identifikacijska oznaka koju je naveo platitelj — Izvršenje naloga za plaćanje na temelju jedinstvene identifikacijske oznake — Odgovornost pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja”)

(2019/C 187/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Udine

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tecnoservice Int. Srl, u stečaju

Tuženik: Poste Italiane SpA

Izreka

Članak 74. stavak 2. Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ treba tumačiti na način da, kad je nalog za plaćanje izvršen u skladu s jedinstvenom identifikacijskom oznakom koju je naveo korisnik platnih usluga, a koja ne odgovara imenu primatelja plaćanja koje je naveo taj isti korisnik, ograničenje odgovornosti pružatelja platnih usluga, predviđeno tom odredbom, primjenjuje se kako na pružatelja platnih usluga platitelja tako i na pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja.

(¹) SL C 249, 16. 7. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. ožujka 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud — Republika Češka) — Milan Vinš protiv Odvolací finanční ředitelství

(predmet C-275/18) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 131. i članak 146. stavak 1. točka (a) — Izuzeće isporuka robe otpremljene ili prevezene izvan Europske unije — Uvjet za izuzeće predviđen nacionalnim pravom — Podvrgavanje robe određenom carinskom postupku — Dokaz o podvrgavanju postupku za izvoz”)

(2019/C 187/33)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Milan Vinš

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Izreka

Članak 146. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u vezi s njezinim člankom 131., treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna zakonska odredba koja uvjetuje izuzeće od PDV-a predviđeno za robu namijenjenu izvozu izvan Unije time da je ta roba bila podvrgnuta izvoznom carinskom postupku u situaciji u kojoj je utvrđeno da su materijalno-pravne pretpostavke za izuzeće, a osobito ona koja zahtijeva stvarni izlazak predmetne robe s područja Unije, ispunjene.

(¹) SL C 221, 25. 6. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 21. ožujka 2019. — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux protiv Europske komisije

(predmet C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Tržište recikliranih automobilskih akumulatora — Odluka kojom je utvrđena povreda članka 101. UFEU-a i izrečena novčana kazna — Odluka o ispravku kojom se dodaje vrijednost otkupa za primatelje koja nije navedena u prvotnoj odluci — Rok za podnošenje tužbe — Dan od kojega rok počinje teći — Nepravodobnost — Nedopuštenost)

(2019/C 187/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (zastupnici: M. Brealey QC, I. Vandenborre, *avocat*, S. Dionnet, *avocat*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski i F. van Schaik, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH i Société traitements chimiques des métaux (STCM) nalaže se snosnje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 2. 7. 2018.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2019. uputila Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) — NG, OH protiv SC Banca Transilvania SA

(predmet C-81/19)

(2019/C 187/35)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: NG, OH

Druga stranka u žalbenom postupku: SC Banca Transilvania SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. [stavak 2.] Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se ne protivi ispitivanje nepoštenosti ugovorne odredbe kojom se preuzima dopunsko pravilo od kojeg su stranke mogle odstupiti, ali konkretno nisu jer se o tom pravilu nije pregovaralo, poput one o kojoj je riječ u predmetnom slučaju, kojom se nalaže otplata zajma u istoj stranoj valuti u kojoj je odobren?
2. Može li se u kontekstu u kojem pri odobrenju zajma u stranoj valuti potrošaču nisu bili predstavljeni izračuni/predviđanjau vezi s gospodarskim učinkom koji će eventualna fluktuacija tečaja imati na ukupne obveze plaćanja koje proizlaze iz ugovora opravdano tvrditi da je takva odredba, koja podrazumijeva potrošačevo potpuno preuzimanje rizika promjene tečaja (na temelju načela nominalizma), jasna i razumljiva te da je pružatelj usluge/banka ispunila u dobroj vjeri obvezu informiranja druge ugovorne strane u slučaju u kojem je najveći stupanj zaduženosti potrošača koji je utvrdila Banca Națională a României (Rumunjska narodna banka) izračunan u odnosu na tečaj koji je bio na snazi na dan odobrenja zajma?
3. Protivi li se Direktivi 93/13/EEZ i sudskoj praksi koja se odnosi na tu direktivu te načelu djelotvornosti činjenica da nakon utvrđenja nepoštenosti odredbe koja se odnosi na pripisivanje rizika promjene tečaja ugovor nastavi postojati u neizmijenjenom obliku? Koja bi bila moguća izmjena s ciljem da se ne primijeni nepoštena odredba i da se poštuje načelo djelotvornosti?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Tribunalul Olt (Rumunjska) —
Asociația „Forumul Judecătorilor Din România” protiv Inspekția Judiciară**

(predmet C-83/19)

(2019/C 187/36)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Olt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”

Tuženik: Inspecția Judiciară

Prethodna pitanja

1. Treba li mehanizam za suradnju i provjeru (CVM) uspostavljen Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006. ⁽¹⁾ smatrati aktom institucije Unije u smislu članka 267. UFUE-a, koji može biti podvrgnut tumačenju Suda Europske unije?
2. Jesu li sadržaj, priroda i trajanje mehanizma za suradnju i provjeru (CVM) uspostavljenog Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006. obuhvaćeni područjem primjene Ugovora o pristupanju Republike Bugarske i Rumunjske Europskoj uniji, koji je Rumunjska potpisala u Luxembourg u 25. travnja 2005.? Jesu li zahtjevi navedeni u izvješćima utvrđenima u okviru navedenog mehanizma obvezujući za Rumunjsku?
3. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji tumačiti na način da se njime države članice obvezuje da utvrde mjere potrebne kako bi se osigurala djelotvorna sudska zaštita u područjima uređenima pravom Unije, odnosno jamstva neovisnog stegovnog postupka za rumunjske suce, pri čemu se otklanjaju svi rizici povezani s političkim utjecajem na odvijanje takvih postupaka, kao što je izravno vladino imenovanje uprave Inspecije Judiciară (Pravosudna inspekcija, Rumunjska), čak i ako je ono privremeno?
4. Treba li članak 2. Ugovora o Europskoj uniji tumačiti na način da su države članice dužne poštovati kriterije vladavine prava, koji se zahtijevaju i u izvješćima utvrđenima u okviru mehanizma za suradnju i provjeru (CVM), uspostavljenog Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006., u slučajevima postupaka izravnog vladinog imenovanja uprave Inspecije Judiciară (Pravosudna inspekcija, Rumunjska), čak i ako je ono privremeno?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. veljače 2019. uputio Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) — Asociația „Forumul Judecătorilor din România” i Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor” protiv Consiliul Superior al Magistraturii

(predmet C-127/19)

(2019/C 187/37)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Pitești

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Tuženik: Consiliul Superior al Magistraturii

Prethodna pitanja

1. Treba li mehanizam za suradnju i provjeru (CVM) uspostavljen Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006. ⁽¹⁾ smatrati aktom institucije Unije u smislu članka 267. UFEU-a, koji može biti podvrgnut tumačenju Suda Europske unije?
2. Jesu li sadržaj, priroda i trajanje mehanizma za suradnju i provjeru (CVM) uspostavljenog Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006. obuhvaćeni područjem primjene Ugovora o pristupanju Republike Bugarske i Rumunjske Europskoj uniji, koji je Rumunjska potpisala u Luxembourg u 25. travnja 2005.? Jesu li zahtjevi navedeni u izvješćima utvrđenima u okviru navedenog mehanizma obvezujući za Rumunjsku?
3. Treba li članak 2. u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a tumačiti na način da je obveza Rumunjske da poštuje zahtjeve koji se nalažu u izvješćima utvrđenima u okviru mehanizma za suradnju i provjeru (CVM), uspostavljenog Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006., obuhvaćena obvezom države članice da poštuje načela vladavine prava?
4. Protivi li se članku 2. UEU-a, konkretnije obvezi poštovanja vrijednosti vladavine prava, zakonodavstvo na temelju kojeg je uspostavljena i organizirana uprava za istraživanje kaznenih djela počinjenih unutar pravosudnog sustava, u okviru državnog odvjetništva pri Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud, Rumunjska), zbog mogućnosti izvršavanja neizravnog pritiska na pravosudne dužnosnike?
5. Protivi li se načelu neovisnosti sudstva, propisanom u članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a i članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kako ga tumači Sud Europske unije (presuda od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117) uspostava uprave za istraživanje kaznenih djela počinjenih unutar pravosudnog sustava, u okviru državnog odvjetništva pri Înalta Curte de Casație și Justiție (Vrhovni kasacijski sud), s obzirom na pravila o imenovanju/razrješenju državnih odvjetnika iz navedene uprave, na pravila o izvršavanju dužnosti u okviru te uprave kao i na način na koji se dodjeljuje nadležnost, povezano s ograničenim brojem položaja u okviru te uprave?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY

(predmet C-138/19)

(2019/C 187/38)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: DY

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Intervenijent: Finanzpolizei

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga ⁽¹⁾ i Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom su predviđene izrazito visoke novčane kazne, a osobito visoki najniži iznosi novčanih kazni, koje mogu biti izrečene kumulativno za svakog dotičnog radnika, za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage, kao što je propust da se stave na raspolaganje isprave o plaći ili propust prijave Središnjem koordinacijskom uredu?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ i Direktiva 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi izricanje kumulativnih novčanih kazni bez apsolutnog najvišeg iznosa za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage?
3. Treba li se članak 56 UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju prijevremenog prestanka i/ili prekida privremenog rada u zemlji domaćinu obvezujuće propisuje prijava promjene Središnjem koordinacijskom uredu?
4. U slučaju negativnog odgovora na treće pitanje:

Trebaju li se članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za prijavu promjene ne propisuje razuman rok?
5. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se naknadnom dostavom odgovarajućih i relevantnih dokumenata unutar razumnog roka ne ispunjava zahtjev stavljanja isprava na raspolaganje?
6. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se od stranog pružatelja usluga zahtijeva dostava isprava koje prelaze opseg onih dokumenata koji su navedeni u članku 9. Direktive 2014/67/EU i nisu ni relevantni ni potrebni te se nacionalnim pravom ne određuju detaljno, poput primjerice potvrda o plaći, računa za obračun plaća, platnih lista, poreznih kartica, prijava i odjava, zdravstvenog osiguranja, prijavnih popisa i popisa obračuna dodataka, isprava koje se odnose na platne razrede, svjedodžbi?

⁽¹⁾ SL 1997., L 18, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta, SL 2014., L 159, str. 11.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY

(predmet C-139/19)

(2019/C 187/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: DY

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Intervenijent: Finanzpolizei

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga ⁽¹⁾ i Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom su predviđene izrazito visoke novčane kazne, a osobito visoki najniži iznosi novčanih kazni, koje mogu biti izrečene kumulativno za svakog dotičnog radnika, za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage, kao što je propust da se stave na raspolaganje isprave o plaći ili propust prijave Središnjem koordinacijskom uredu?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ i Direktiva 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi izricanje kumulativnih novčanih kazni bez apsolutnog najvišeg iznosa za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage?

3. Treba li se članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju prijevremenog prestanka i/ili prekida privremenog rada u zemlji domaćinu obvezujuće propisuje prijava promjene Središnjem koordinacijskom uredu?

4. U slučaju negativnog odgovora na treće pitanje:

Treba li se članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za prijavu promjene ne propisuje razuman rok?

5. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se naknadnom dostavom odgovarajućih i relevantnih dokumenata unutar razumnog roka ne ispunjava obveza stavljanja isprava na raspolaganje?

6. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se od stranog pružatelja usluga zahtijeva dostava isprava koje prelaze opseg onih dokumenata koji su navedeni u članku 9. Direktive 2014/67/EU i nisu ni relevantni ni potrebni te se nacionalnim pravom ne određuju detaljno, poput primjerice potvrda o plaći, računa za obračun plaća, platnih lista, poreznih kartica, prijava i odjava, zdravstvenog osiguranja, prijavnih popisa i popisa obračuna dodataka, isprava koje se odnose na platne razrede, svjedodžbi?

⁽¹⁾ SL 1997., L 18, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta, SL 2014., L 159, str. 11.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Austrija) — EX**

(predmet C-140/19)

(2019/C 187/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: EX

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Intervenijent: Finanzpolizei

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga ⁽¹⁾ i Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom su predviđene izrazito visoke novčane kazne, a osobito visoki najniži iznosi novčanih kazni, koje mogu biti izrečene kumulativno za svakog dotičnog radnika, za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage, kao što je propust da se stave na raspolaganje isprave o plaći ili propust prijave Središnjem koordinacijskom uredu?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ i Direktiva 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi izricanje kumulativnih novčanih kazni bez apsolutnog najvišeg iznosa za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage?

3. Treba li se članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju prijevremenog prestanka i/ili prekida privremenog rada u zemlji domaćinu obvezujuće propisuje prijava promjene Središnjem koordinacijskom uredu?

4. U slučaju negativnog odgovora na treće pitanje:

Treba li se članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za prijavu promjene ne propisuje razuman rok?

5. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se naknadnom dostavom odgovarajućih i relevantnih dokumenata unutar razumnog roka ne ispunjava zahtjev stavljanja isprava na raspolaganje?
6. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se od stranog pružatelja usluga zahtijeva dostava isprava koje prelaze opseg onih dokumenata koji su navedeni u članku 9. Direktive 2014/67/EU i nisu ni relevantni ni potrebni te se nacionalnim pravom ne određuju detaljno, poput primjerice potvrda o plaći, računa za obračun plaća, platnih lista, poreznih kartica, prijava i odjava, zdravstvenog osiguranja, prijavnih popisa i popisa obračuna dodataka, isprava koje se odnose na platne razrede, svjedodžbi?

(¹) SL 1997., L 18, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

(²) Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta, SL 2014., L 159, str. 11.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark
(Austrija) — EX**

(predmet C-141/19)

(2019/C 187/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: EX

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Intervenijent: Finanzpolizei

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (¹) i Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ (²) tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom su predviđene izrazito visoke novčane kazne, a osobito visoki najniži iznosi novčanih kazni, koje mogu biti izrečene kumulativno za svakog dotičnog radnika, za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage, kao što je propust da se stave na raspolaganje isprave o plaći ili propust prijave Središnjem koordinacijskom uredu?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Trebaju li se članak 56. UFEU-a te Direktiva 96/71/EZ i Direktiva 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi izricanje kumulativnih novčanih kazni bez apsolutnog najvišeg iznosa za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage?

3. Treba li se članak 56 UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se u slučaju prijevremenog prestanka i/ili prekida privremenog rada u zemlji domaćinu obvezujuće propisuje prijava promjene Središnjem koordinacijskom uredu?

4. U slučaju negativnog odgovora na treće pitanje:

Treba li se članak 56. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kojom se za prijavu promjene ne propisuje razuman rok?

5. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se naknadnom dostavom odgovarajućih i relevantnih dokumenata unutar razumnog roka ne ispunjava zahtjev stavljanja isprava na raspolaganje?

6. Trebaju li se članak 56. UFEU-a i članak 9. Direktive 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom se propisuje da se od stranog pružatelja usluga zahtijeva dostava isprava koje prelaze opseg onih dokumenata koji su navedeni u članku 9. Direktive 2014/67/EU i nisu ni relevantni ni potrebni te se nacionalnim pravom ne određuju detaljno, poput primjerice potvrda o plaći, računa za obračun plaća, platnih lista, poreznih kartica, prijava i odjava, zdravstvenog osiguranja, prijavnih popisa i popisa obračuna dodataka, isprava koje se odnose na platne razrede, svjedodžbi?

(¹) SL 1997., L 18, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

(²) Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta, SL 2014., L 159, str. 11.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2019. uputio Curtea de Apel București (Rumunjska) — Hecta Viticol SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(predmet C-184/19)

(2019/C 187/42)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hecta Viticol SRL

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Prethodna pitanja

1. Protive li se odredbama članka 7., 11. [i] 15. Direktive Vijeća 92/83/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića ⁽¹⁾ te odredbama članka 5. Direktive Vijeća 92/84/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju stopa trošarina na alkohol i alkoholna pića ⁽²⁾, odredbe članka I. točke 21. i članka IV. stavka 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 54/2010 od 23. lipnja 2010. o određenim mjerama za suzbijanje utaje poreza?
2. Protivi li se načelima pravne sigurnosti i legitimne zaštite propis sadržan u članku I. točki 21. i članku IV. stavku 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 54/2010 od 23. lipnja 2010. o određenim mjerama za suzbijanje utaje poreza, time što uvodi izmjenu stope trošarina za fermentirana mirna pića, osim piva i vina?

⁽¹⁾ SL 1992., L 316, str. 21. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 8.)

⁽²⁾ SL 1992., L 316, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 15.)

Žalba koju je 22. veljače 2019. podnijela Europska služba za vanjsko djelovanje protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-537/17, De Loecker protiv ESVD-a

(predmet C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska služba za vanjsko djelovanje (zastupnici: S. Marquardt, R. Spac, agenti)

Druga stranka u postupku: Stéphane De Loecker

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Ukine pobijanu presudu;
- Odbije tužbu kao neosnovanu u dijelu u kojem se odnosi na zahtjev za poništenje odluke od 10. listopada 2106. o odbijanju pri-tužbe zbog uznemiravanja protiv glavnog operativnog direktora (Chief Operating Officer) ESVD-a koji je obnašao dužnost u vri-jeme nastanka činjenica;
- Tužitelju naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba je podnesena protiv točaka 57., 58. i 65. pobijane presude. Prema mišljenju ESVD-a Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 65. svoje presude presudio da ESVD nije pravilno izvršio presudu od 16. prosinca 2015., De Loecker/ESVD (F-34/15) i povrijedio je tužiteljevo pravo na saslušanje jer ga nije saslušao u okviru preliminarnog analize kod pokretanja upravne istrage.

U tom kontekstu, ESVD ocjenjuje da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u ocjeni činjenica u predmetu, tako što je iskrivio provedeni postupak i zaobišao činjenicu da je ESVD saslušao tužitelja čime mu je dao priliku za podnošenje svih dodatnih elemenata svojoj inicijalnoj pritužbi i to prije podnošenja spisa upravama Komisije u svrhu preliminarnog istrage.

Usto, pogrešno je protumačio presudu De Loecker/ESVD (F-34/15) kao da se njome ESVD-u nalaže obveza da sasluša tužitelja već u stadiju preliminarnog postupka (točke 55. do 57. pobijane presude).

Naposljetku, ESVD tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku u ocjeni koja se tiče postupka primijenivši zaključke presude od 14. veljače 2017., Kerstens/Komisija (T-270/16 P, navedena u t. 58. pobijane presude) na predmetni slučaj. Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da se u ovom slučaju radilo o preliminarnoj analizi, a ne o pravnoj istrazi.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2019. uputila Curtea de Apel București (Rumunjska) — PJ protiv QK

(predmet C-195/19)

(2019/C 187/44)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PJ

Tuženik: QK

Prethodna pitanja

1. Jesu li mehanizam za suradnju i provjeru (CVM), uspostavljen Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006. (1) i zahtjevi navedeni u izvješćima utvrđenim u okviru navedenog mehanizma obvezni za Rumunjsku?

2. Protivi li se članku 67. stavku 1. UFEU-a, kao i članku 2. prvoj rečenici i članku 9. prvoj rečenici UEU-a nacionalni propis kojim se uspostavlja odjel državnog odvjetništva koji je isključivo nadležan za istraživanje svih vrsta kažnjivih djela koje počinje suci ili državni odvjetnici?
3. Protivi li se načelu nadređenosti europskog prava, kako je propisano presudom od 15. srpnja 1964., *Costa, 6/64*, EU:C:1964:66 i kasnijom ustaljenom sudskom praksom Suda, nacionalni propis koji političko-sudskoj instituciji, kao što je *Curtea Constituțională a României* (Ustavni sud Rumunjske), omogućuje da povrijedi prethodno navedeno načelo odlukama protiv kojih se ne može podnijeti nijedan pravni lijek?

(¹) Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2019. uputio Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Mađarska) — UO protiv Készenléti Rendőrség**

(predmet C-211/19)

(2019/C 187/45)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UO

Tuženik: Készenléti Rendőrség

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 3. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o određenim vidovima organizacije radnog vremena (¹) tumačiti na način da je njezino područje primjene *ratione personae* određeno člankom 2. Direktive 89/391/EEZ o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (²)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li članak 2. stavak 2. Direktive 89/391/EEZ o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu, tumačiti na način da se ne smije primijeniti članak 2. točke 1. i 2. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o određenim vidovima organizacije radnog vremena, na policajce koji su pripadnici profesionalnog osoblja Interventne policije?

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

(²) SL 1989, L 183, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 50.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2019. uputio Landesgericht Wiener Neustadt (Austrija) — YS protiv NK

(predmet C-223/19)

(2019/C 187/46)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Wiener Neustadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YS

Tuženik: NK

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li područje primjene Direktive 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti ⁽¹⁾ i/ili Direktive 2006/54/EZ od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada ⁽²⁾ propise države članice, ako ti propisi dovode do toga da prijašnji poslodavac znatno većem broju muškaraca koji imaju pravo na strukovnu mirovinu nego žena koje imaju pravo na strukovnu mirovinu ne treba isplatiti određene novčane iznose te strukovne mirovine i da taj poslodavac njima može slobodno raspolagati, te jesu li takvi propisi diskriminirajući u smislu tih direktiva?
2. Obuhvaća li područje primjene Direktive 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽³⁾ propise države članice kojima se provodi diskriminacija na temelju dobi jer se njima financijski opterećuju isključivo starije osobe koje na temelju privatnog prava imaju pravo na strukovnu mirovinu dogovorenu u obliku izravnih definiranih davanja, dok se mlađe i mlade osobe koje su sklopile ugovore o strukovnim mirovinama financijski ne opterećuje?
3. Primjenjuju li se na strukovne mirovine odredbe Povelje, osobito načela nediskriminacije iz članaka 20. i 21., i u slučajevima u kojima se odredbama države članice ne provodi diskriminacija na način na koji se ona zabranjuje Direktivom 79/7/EEZ, Direktivom 2000/78/EZ i Direktivom 2006/54/EZ?
4. Treba li članak 20. i sljedeće članke Povelje tumačiti na način da im se protive odredbe države članice kojima se provodi pravo Unije u smislu članka 51. Povelje i kojima se osobe koje na temelju privatnog prava imaju pravo na strukovnu mirovinu diskriminira na temelju spola, dobi, imovine ili drugih razloga, kao na primjer na temelju vlasničkih odnosa u kojima se trenutno nalazi njihov prijašnji poslodavac, u odnosu na druge osobe koje imaju pravo na strukovnu mirovinu i zabranjuje li se Poveljom takva diskriminacija?
5. Provodi li se nacionalnim propisima, kojima se na financijska davanja prema njihovim prijašnjim poslodavcima obvezuje samo malu skupinu osoba koje na temelju ugovora imaju pravo na strukovnu mirovinu u obliku izravnih definiranih davanja, diskriminacija na temelju imovine u smislu članka 21. Povelje ako se tim propisima obuhvaćaju samo osobe s višim strukovnim mirovinama?

6. Treba li članak 17. Povelje tumačiti na način da mu se protive propisi države članice kojima se zakonom predviđa izravno zadiranje u smislu oduzimanja bez odštete, u ugovor sklopljen između dvoje pojedinaca o strukovnoj mirovini u obliku izravnih definiranih davanja na teret bivšeg zaposlenika u poduzeću koje je osiguralo isplatu strukovne mirovine i koje se ne nalazi u gospodarskim poteškoćama?
7. Predstavlja li zakonom utvrđena obveza prijašnjeg poslodavca da osobi koja ima pravo na strukovnu mirovinu ne isplati dijelove dogovorene naknade (dogovorene strukovne mirovine) u smislu povrede slobode ugovaranja zadiranje u poslodavčevo pravo vlasništva?
8. Treba li članak 47. Povelje tumačiti na način da mu se protive propisi države članice kojima se provodi izravno oduzimanje u skladu sa zakonom i u kojima se ne predviđa nikakva druga mogućnost za sprečavanje oduzimanja, osim da se protiv osobe koja ima korist od oduzimanja (prijašnjeg poslodavca i dužnika iz ugovora o mirovini) pokrene postupak za naknadu štete i povrat oduzetog novčanog iznosa?

(¹) SL 1979, L 6, str. 24.

(²) SL 2006, L 204, str. 23.

(³) SL 2000, L 303, str. 16.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem
(Nizozemska) — R. N. N. S. protiv Minister van Buitenlandse Zaken**

(predmet C-225/19)

(2019/C 187/47)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: R. N. N. S.

Tuženik: Minister van Buitenlandse Zaken

Prethodna pitanja

1. Postoji li u slučaju žalbe u smislu članka 32. stavka 3. Zakonika o vizama (¹) protiv konačne odluke o odbijanju vize prema članku 32. stavku 1. točki (a) podtočki vi. Zakonika o vizama djelotvoran pravni lijek u smislu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u sljedećim okolnostima:

— kada je u obrazloženju odluke država članica samo navela: „Jedna ili više država članica smatra Vas prijateljom za javni red, unutarnju sigurnost ili javno zdravlje, kako je utvrđeno u članku 2. stavku 19. Zakonika o schengenskim granicama ili međunarodnim odnosima jedne ili više država članica”,

- kada u odluci ili u žalbenom postupku država članica država članica nije navela na koji se posebni razlog odnosno na koje se posebne razloge od četiriju navedenih u članku 32. stavku 1. točki (a) podtočki vi. Zakonika o vizama poziva,
 - kada u žalbenom postupku država članica nije pružila daljnje sadržajne informacije ni daljnje obrazloženje razloga ili razlogâ na kojima se temelji prigovor druge države članice (odnosno drugih država članica)?
2. Je li u okolnostima navedenim u prvom pitanju osigurano pravo na dobru upravu u smislu članka 41. Povelje, osobito s obzirom na obvezu uprave da obrazloži svoje odluke?
 3. a) Treba li na prvo i drugo pitanje odgovoriti drukčije ako se u konačnoj odluci o vizi država članica poziva na stvarnu i dovoljno jasno opisanu mogućnost pravnog sredstva u drugoj državi članici protiv posebno navedenog nadležnog tijela (odnosno u tim drugim državama članicama), koje je istaknulo prigovor naveden u članku 32. stavku 1. točki (a) podtočki vi. Zakonika o vizama, i odluka o odbijanju se u okviru tog pravnog sredstva može ispitati?

b) Zahtijeva li potvrdni odgovor na prvo pitanje u vezi s trećim pitanjem da se odluka u žalbenom postupku u državi članici koja je donijela konačnu odluku i koji je usmjeren protiv te države članice, suspendira do kad se podnositelj može koristiti mogućnošću pravnog sredstva u drugoj državi članici (ili u drugim državama članicama), i, ako podnositelj zahtjeva iskoristi tu mogućnost, do donošenja (konačne) odluke o tom pravnom sredstvu?
 4. Je li za odgovore na pitanja relevantno to da (tijelo u) državi članici (odnosno državama članicama) koje je istaknulo prigovor (odnosno prigovore) protiv izdavanja vize, može imati mogućnost da u žalbenom postupku protiv konačne odluke o zahtjevu za vizu bude druga protivna stranka i da u tom svojstvu može iznijeti obrazloženje razloga ili razlogâ na kojim se prigovor temelji?

(¹) Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (u daljnjem tekstu: Zakonik o vizama) (SL 2009, L 243, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 12., str. 8).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nizozemska) — K. A. protiv Minister van Buitenlandse Zaken

(predmet C-226/19)

(2019/C 187/48)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: K. A.

Tuženik: Minister van Buitenlandse Zaken

Prethodna pitanja

1. Je li u slučaju pravnog lijeka u smislu članka 32. stavka 3. Zakonika o vizama ⁽¹⁾ protiv konačne odluke o odbijanju zahtjeva u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a) podtočkom vi. Zakonika o vizama riječ o djelotvornom pravnom lijeku u smislu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u sljedećim okolnostima:
 - u obrazloženju odluke država članica navela je samo sljedeće: „jedna ili više država članica smatraju da predstavljate prijetnju za javni red, unutarnju sigurnost ili javno zdravlje u smislu članka 2. stavka 19. odnosno stavku 21. Zakonika o schengskim granicama ili za međunarodne odnose jedne ili više država članica”,
 - država članica ni u odluci ni u postupku povezanom s pravnim lijekom ne navodi o kojem ili o kojim od četiriju razloga iz članka 32. stavka 1. točke (a) podtočke vi. Zakonika o vizama je konkretno riječ,
 - država članica u postupku povezanom s pravnim lijekom ne navodi detaljnije materijalne informacije ili detaljnije materijalno obrazloženje koji se odnose na razlog ili razloge na kojima se temelje prigovori druge države članice (ili drugih država članica)?
2. Jamči li se u okolnostima opisanim u prvom pitanju pravo na dobru upravu u smislu članka 41. Povelje, osobito s obzirom na obvezu uprave da obrazloži svoje odluke?
3. a. Je li odgovor na prvo i drugo pitanje drukčiji ako država članica u konačnoj odluci o vizi upućuje na stvarnu i dovoljno detaljno opisanu mogućnost pravnog lijeka u drugoj državi članici protiv navedenog nadležnog tijela u toj drugoj državi članici (odnosno u tim drugim državama članicama) koja je podnijela (odnosno koje su podnijele) prigovore navedene u članku 32. stavku 1. točki (a) podtočki vi. Zakonika o vizama te se razlog odbijanja može ispitati u okviru tog pravnog lijeka?
 - b. Je li za potvrđan odgovor na prvo pitanje u vezi s pitanjem 3.a potrebno prekinuti donošenje odluke u postupku povezanom s pravnim lijekom koji se vodi u državi članici koja je donijela konačnu odluku i protiv te države članice, sve dok podnositelj zahtjeva ne dobije priliku upotrijebiti pravni lijek u drugoj državi članici (ili u drugim državama članicama) i dok se, u slučaju da podnositelj upotrijebi taj pravni lijek, ne donese (konačna) odluka u pogledu tog pravnog lijeka?
4. Utječe li na odgovore na pitanja to što se državi članici (odnosno tijelu države članice ili država članica) koja je podnijela prigovore protiv izdavanja vize može ponuditi mogućnost da u svojstvu druge stranke sudjeluje u postupku povezanom s pravnim lijekom protiv konačne odluke o zahtjevu za vizu te u tom svojstvu može dobiti priliku da obrazloži na kojem se razlogu odnosno razlozima temelje njezini prigovori?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL 2009., L 243, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 12., str. 8. i ispravak SL 2018., L 284, str. 38.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio *Gerechtshof te Amsterdam* (Nizozemska) —
*Dexia Nederland BV protiv XXX***

(predmet C-229/19)

(2019/C 187/49)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof te Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Dexia Nederland BV

Protivnik žalitelja: XXX

Prethodno pitanje

Treba li Direktivu 93/13⁽¹⁾ tumačiti na način da neku odredbu s gledišta kriterija predviđenih u toj direktivi treba smatrati nepoštenom već ako ona — nakon ocjene svih okolnosti koje okružuju zaključenje ugovora — u sebi nosi puku mogućnost nastanka znatnije neravnoteže, u ovisnosti o okolnostima koje se pojave tijekom trajanja ugovora, a osobito zato što ta odredba na ime moguće prednosti koja nastaje u trenutku prijevremenog okončanja ugovora za prodavatelja robe ili pružatelja usluga unaprijed utvrđuje određeni postotak od preostalog iznosa leasinga, odstupajući od primjenjivih odredaba nacionalnog prava, prema kojima ta prednost nije unaprijed utvrđena, već se određuje na temelju okolnosti u trenutku okončanja ugovora, a osobito na temelju visine kamatne stope uz koju se prijevremeno ostvareni iznos može uložiti tijekom preostalog vremena trajanja ugovora?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993, L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2019. uputila *Kúria* (Mađarska) — *Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. protiv Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala*

(predmet C-237/19)

(2019/C 187/50)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Tuženik: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. točku (e) [podtočku ii.] Direktive 2008/95/EZ od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima ⁽¹⁾, tumačiti na način da se u slučaju znakova koji se sastoje isključivo od oblika proizvoda
 - (a) može samo na temelju grafičkog prikaza koji je naveden u registraciji ispitati je li oblik potreban za postizanje željenog tehničkog rezultata, ili
 - (b) se također može uzeti u obzir percepcija relevantne javnosti?Drugim riječima, može li se uzeti u obzir da relevantna javnost zna da je oblik, za čiju se registraciju podnosi zahtjev, potreban za postizanje željenog tehničkog rezultata?
2. Treba li članak 3. stavak 1. točku (e) [podtočku iii.] Direktive 2008/95/EEZ od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima tumačiti na način da se razlog za odbijanje može primijeniti na one znakove koji se isključivo sastoje od oblika proizvoda i u odnosu na koje se može odrediti daje li oblik proizvodu bitnu vrijednost uzimajući u obzir percepciju ili znanje koje kupac ima o grafički prikazanom proizvodu?
3. Treba li članak 3. stavak 1. točku (e) [podtočku iii.] Direktive 2008/95/EZ od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima tumačiti na način da se razlog za odbijanje može primijeniti na znakove koji se sastoje isključivo od oblika
 - (a) koji zbog svojeg individualnog obilježja već ima zaštitu koja se dodjeljuje dizajnu, ili
 - (b) čiji estetski izgled sam po sebi proizvodu daje neku vrstu vrijednosti?

⁽¹⁾ SL 2008., L 299, str. 25. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

Žalba koju je 18. ožujka 2019. podnio George Haswani protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-477/17, Haswani protiv Vijeća

(predmet C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: George Haswani (zastupnik: G. Karouni, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj zahtijeva od Općeg suda da:

- U cijelosti ukine presudu od 16. siječnja 2019., T-477/17;
- Naloži brisanje imena Georzea Haswania iz priloga aktima koji se pobijaju pred Općim sudom;
- Konačno odluči u predmetu i:
 - poništi Odluku 2015/1836 i Uredbu 2015/1828;
 - naloži Vijeću da M. Haswaniu plati iznos od 100 000 eura s osnova naknade neimovinske štete;
- Naloži Vijeću snošenje vlastitih troškova, kao i troškova tužitelja pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava, povredi Odluka 2015/1836 (uvodna izjava 6.) i 2013/255 (uvodna izjava 5.), kako je izmijenjena Odlukom 2015/1836, kao i na prebacivanju tereta dokazivanja i povredi načela pretpostavke nedužnosti.

Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja i nepostojanju razloga.

Treći žalbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti i nepostojanju razloga.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2019. uputila Kúria (Mađarska) — EUROVIA
Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(predmet C-258/19)

(2019/C 187/52)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu porezne neutralnosti i formalnim uvjetima za pravo na odbitak praksa države članice koja, prilikom primjene prava na odbitak poreza, isključivo uzima u obzir trenutak u kojem je nastao oporezivi događaj, a ne uzima u obzir činjenicu da je opseg izvršenja bio predmet građanskog spora između stranaka koji se riješio sudskim putem, i da je račun izdan tek nakon donošenja pravomoćne presude?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, je li moguće prekoračiti zastarni rok za ostvarenje prava na odbitak, koji je propisom države članice utvrđen na pet godina od trenutka isporuke usluga?
3. U slučaju potvrdnog odgovora, utječe li na ostvarenje prava na odbitak postupanje primatelja računa u ovom predmetu, koji je ugovaratelju isplatio naknadu, utvrđenu u pravomoćnoj presudi, tek nakon što je ugovaratelj pokrenuo ovršni postupak, zbog čega je račun izdan tek nakon isteka zastarnog roka?

Žalba koju je 26. ožujka 2019. podnijelo društvo Bena Properties Co. SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-412/16, Bena Properties protiv Vijeća

(predmet C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Bena Properties Co. SA (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- žalbu proglašiti dopuštenom i osnovanom;
- slijedom toga, ukine presudu od 16. siječnja 2019., Bena Properties/Vijeće, T-412/16;

Odlučujući na temelju novih odredbi:

- poništi Odluku (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. i njezine naknadne provedbene akte u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava jer je Opći sud povrijedio tužiteljevo pravo na saslušanje prije donošenja novih mjera ograničavanja, zajamčeno člankom 41. Povelje o temeljnim pravima.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava i iskrivljavanju činjenica jer je Opći sud zanemario članke koje je podnio tužitelj u potporu svojoj tužbi za poništenje kako bi dokazao da nije podupirao sirijski režim.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava jer Opći sud nije proglasio nezakonitima odredbe 27. i 28. Odluke 2013/255/ZVSP prema kojima pripadnost obitelji Al-Assad ili obitelji Makhoul čini samostalan kriterij koji opravdava nametanje sankcija, istovremeno prebacujući teret dokazivanja.

Žalba koju je 26. ožujka 2019. podnijelo društvo Cham Holding Co. SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-413/16, Cham protiv Vijeća

(predmet C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Cham Holding Co. SA (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- žalbu proglasi dopuštenom i osnovanom;
- slijedom toga, ukine presudu od 16. siječnja 2019., Cham/Vijeće, T-413/16;

Odlučujući na temelju novih odredbi:

- poništi Odluku (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. i njezine naknadne provedbene akte u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava jer je Opći sud povrijedio tužiteljevo pravo na saslušanje prije donošenja novih mjera ograničavanja, zajamčeno člankom 41. Povelje o temeljnim pravima.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava i iskrivljavanju činjenica jer je Opći sud zanemario članke koje je podnio tužitelj u potporu svojoj tužbi za poništenje kako bi dokazao da nije podupirao sirijski režim.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava jer Opći sud nije proglasio nezakonitima odredbe 27. i 28. Odluke 2013/255/ZVSP prema kojima pripadnost obitelji Al-Assad ili obitelji Makhlouf čini samostalan kriterij koji opravdava nametanje sankcija, istovremeno prebacujući teret dokazivanja.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2019. uputio Polymeles Protodikeio Athinon (Grčka) — RM i SN protiv Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(predmet C-262/19)

(2019/C 187/55)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Polymeles Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: RM, SN

Tuženik: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu članka 70. stavka 1. Zakona 4235/2014 — prema kojoj „[...] [u] pogledu hipoteka ili zabilježbi hipoteka upisanih u mjerodavnim zemljišnim knjigama, te eventualno i u nadležnoj knjizi položenih ugovora, u korist banke Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (u daljnjem tekstu: Banka) nad kojom je već provedena posebna likvidacija, prema poljoprivrednicima fizičkim osobama ili trećim poljoprivrednicima fizičkim osobama na njihovim poljoprivrednim nekretninama ili poljoprivrednim proizvodnim pogonima radi osiguranja svih tražbina Banke na temelju kredita (glavnica, kamate, zatezne kamate, uključujući kamate na dospjele kamate i kamate na zatezne kamate, naknade, provizije ili troškove odnosno druga sredstva definirana u odnosnom ugovoru o financiranju) u svrhu odobravanja kratkoročnog i srednjoročnog financiranja kod te banke poljoprivrednicima fizičkim osobama koje se odnosi isključivo na njihovu poljoprivrednu djelatnost, a njihova otplata djelom ili u cijelosti kasni, iznos financiranja za koji je upisana hipoteka ili zabilježba hipoteke ograničava se na postotni iznos od sto dvadeset posto (120 %) financirane glavnice, pod uvjetom da sve navedene tražbine Banke na temelju tog financiranja ne prelaze (uključujući već otplaćene iznose) dvostruki iznos prvotne glavnice, a ograničava se na dvostruki iznos glavnice odobrenog financiranja ako sve navedene tražbine prelaze dvostruki iznos prvotne glavnice u trenutku stupanja na snagu ovog članka te financiranje postaje, ako već nije postalo, dospjelo i može se potraživati od tog trenutka[;] [u] slučaju upisa hipoteke ili

zabiljezbe hipoteke na više od jedne poljoprivredne nekretnine poljoprivrednika fizičke osobe ili treće fizičke osobe, Banka ograničava hipoteku ili zabilježbu hipoteke na nekretnini ili nekretninama radi osiguranja svoje tražbine do navedenih pragova, pri čemu prednost imaju nekretnina odnosno nekretnine koje nisu prva kuća i/ili glavno skladište za poljoprivredne proizvode poljoprivrednika ili treće osobe” — tumačiti na način da je obuhvaćena pojmom državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a?

2. Je li navedena odredba članka 70. stavka 1. Zakona 4235/2014 spojiva s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 2. UFEU-a?
3. Može li se navedena odredba članka 70. stavka 1. Zakona 4235/2014 smatrati spojivom s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. UFEU-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2019. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) — VQ
protiv Land Hessen**

(predmet C-272/19)

(2019/C 187/56)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VQ

Tuženik: Land Hessen

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ⁽¹⁾ — u predmetnom slučaju pravo ispitanika na pristup iz članka 15. — na odbor parlamenta savezne zemlje države članice koji je nadležan za obradu podnesaka građana — u predmetnom slučaju Odbor za predstavke Parlamenta savezne zemlje Hessen — te treba li se potonjeg u tom pogledu smatrati tijelom javne vlasti u smislu članka 4. točke 7. Uredbe (EU) 2016/679?
2. Je li sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku neovisan i nepristran sud u smislu članka 267. UFEU-a, u vezi s člankom 47. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

⁽¹⁾ SL 2016., L 119, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 02. travnja 2019. uputio Općinski sud u Zadru (Hrvatska) — R. D., A. D.
protiv Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen**

(Predmet C-277/19)

(2019/C 187/57)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski sud u Zadru

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: R. D., A. D.

Tuženik: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prethodna pitanja

- 1) Koji je doseg i opseg zaštite potrošača iz Direktiva 2011/83 Europskog parlamenta i vijeća od 21. listopada 2011. godine o pravima potrošača, izmjene Direktiva vijeća broj 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ ⁽¹⁾ te Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i vijeća od 4. veljače 2014. godine o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine ⁽²⁾ i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ ⁽³⁾ i 2013/36/EU ⁽⁴⁾ i Uredbe (EU) broj 1093/2010 ⁽⁵⁾?
- 2) Da li su tužitelji potrošači u smislu odredaba Direktiva 2011/83 Europskog parlamenta i vijeća od 21. listopada 2011. godine izmjene Direktiva vijeća broj 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ te Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i vijeća od 4. veljače 2014. godine o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2103/36/EU i Uredbe (EU) broj 1093/2010, a s obzirom da tuženik osporava tužiteljima status potrošača?
- 3) Da li je nacionalna odredba iz čl. 3. st. 1. toč. a) Zakon o potrošačkom kreditiranju suprotna odredbama iz čl. 4. Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i vijeća od 4. veljače 2014. godine i čl. 3. Direktive 2008/48/EZ te ostalim ciljevima i svrsi zaštite potrošača utvrđenima u Preambuli Direktive 2014/17/EU budući da se na taj način limitira gornja granica zaštite potrošača na određenu sumu, konkretno 1.000.000,00 kn?
- 4) Da li bi članak 5. st. 1. Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i vijeća od 4. veljače 2014. godine trebalo tumačiti na način da u situaciji kada je tuženik Kreditna zadruha registriran u Republici Austriji i nije imala odobrenje HNB za obavljanje poslova potrošačkog kreditiranja 2007. i 2008., niti posebno odobrenje Ministarstva financija prema čl. 22. ZPP, niti registrirano predstavništvo ili podružnicu na području RH predstavljalo razlog za utvrđenje ništetnosti ugovora o kreditu i povredu citirane odredbe Direktive jer se na taj način (eventualno) izravno ugrožavaju potrošačka prava fizičkih osoba s područja RH budući da tuženik nije bio podvrgnut propisanom nadzoru koji je utemeljen u pravo u svrhu zaštite potrošača i formiranja jedinstvenih standarda i kriterija za kreditiranje potrošača kod hipotekarnih kredita, a kako je navedeno u Preambuli Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i vijeća od 4. veljače 2014. godine?

- 5) Može li se smatrati da je u situaciji došlo do povrede iz čl. 18., 19. i 20. Direktive 2014/17/EU s obzirom da savjesnost i poštenja predstavljaju pravni standard odnosno da li je pri zaključenju ugovora o kreditu došlo do povrede navedene Direktive s obzirom da je kredit dan pod kamatnom stopom 9,4% EKS dok je domaćim potrošačima austrijskim državljanima tuženik odobravao kredite po kamati od 4% — čl. 1000. st. Austrijskog ABGB-Allgemeines Buergerliches Gesticzbuches, a koje su pri tome promjenjive na način da ih tuženik kao kreditna institucija jednostrano mijenja i jedino odobrava kredite samo na temelju zasnivanja hipoteke?
- 6) Može li se smatrati da je došlo do povreda odredaba Direktive 2014/17 odnosno Direktive 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) broj 1093/2010, a s obzirom na nacionalnu odredbu iz Zakona o kreditnim institucijama iz čl. 2. i nacionalne odredbe iz čl. 5. st. 1. toč. 2. Zakona o kreditnim institucijama, da se tuženiku kao kreditnoj instituciji austrijskog prava omogućiti da bez odobrenja i nadzora nacionalnog tijela obavlja poslove potrošačkog kreditiranja za hrvatske građane na području RH i može li se smatrati da u takvoj situaciji nacionalne odredbe citiranih propisa nisu pružile dovoljnu zaštitu fizičkim osobama kao potrošačima koju predviđa Direktiva 2014/17/EU u čl. 5. — nadležna tijela — te da tuženik nije postupao sukladno načelu savjesnosti i poštenja predviđenog u čl. 4. ZOO, što za posljedicu ima da su odredbe ugovora o kreditu ništetne?
- 7) Jesu li formalni nedostaci prilikom sklapanja ugovora o kreditu odnosno da li je u glavnom postupku došlo do povrede odredaba iz čl. 13., 14. i 16. Direktive 2014/17/EU, ugovaranjem čl. A ugovora o jednokratnom kreditu — stranica 2., gdje piše: „Efektivna godišnja kamatna stopa 9,4%. Za fiktivnu godišnju kamatnu stopu kod zakašnjenja plaćanja vidi plakat na šalteru“?
- 8) Može li se smatrati da je u situaciji kao u glavnom postupku došlo do povrede odredaba iz čl. 13., 14. i 16) Direktive 2014/17/EU obzirom da su osporavani ugovori o kreditu adhezioni tj. tipski sastavljeni na prethodno formiranim obrascima tuženika, tiskani na njemačkom jeziku i nisu u cijelosti prevedeni na materinji jezik tužitelja, a sklapanju ugovora je prethodilo oglašavanje putem mreže posrednika tuženika (zadruga) u RH, koji posrednici, kao niti sam tuženik, prema hrvatskim propisima nisu imali odobrenje HNB za obavljanje kreditnih poslova odnosno odobrenje Ministarstva financija za potrošačko kreditiranje na području RH?
- 9) Može li se smatrati kao u situaciji u glavnom postupku da je došlo do povrede odredaba Direktive 2014/17 odnosno Direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) broj 1093/2010 kada nacionalne odredbe i to čl. 2. st. 1., 2. i 3. i čl. 5. st. 1. toč. 1. i 2. iz Zakona o kreditnim institucijama omogućavaju tuženiku kao kreditnoj instituciji austrijskog prava, da bez odobrenja hrvatskog nadzornog nacionalnog tijela, obavlja poslove potrošačkog kreditiranja za hrvatske građane na području RH i može li se smatrati da takvoj situaciji ove nacionalne odredbe nisu pružile dovoljnu zaštitu fizičkim osobama kao potrošačima koje predviđa Direktiva 2014/17/EU u čl. 5. — nadležna tijela — da tuženik nije postupao sukladno savjesnosti i poštenja predviđenog u čl. 4. ZOO, što za posljedicu ima ništetnost odredbi ugovora o kreditu?
- 10) Da li je nepostojanje adekvatnih propisa implementiranih u hrvatsko nacionalno zakonodavstvo u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu 2007. i 2008. godine koji bi detaljno regulirali mogućnosti te uvjete zaduživanja hrvatskih građana u inozemstvu uzrokovalo bitnu neravnotežu u položaju s jedne strane korisnika kredita, a s druge strane banke, te ih je ta pravna praznina ostavila nezaštićenima, a što bi bilo u suprotnosti s odredbama Direktive 2014/17/EU te čl. 13. iste Direktive Europskog parlamenta i vijeća od 4. veljače 2014. godine?

(1) Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, str. 64.). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 15 Svezak 008 Str. 260.).

(2) Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, str. 34.).

(3) Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, str. 66.).

(4) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, str. 338.).

(5) Uredba br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, str. 12.). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 6 Svezak 012 Str. 80.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2019. uputio Tribunal administratif de Paris (Francuska) — XS
protiv Recteur de l'académie de Paris**

(predmet C-281/19)

(2019/C 187/58)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: XS

Tuženik: Recteur de l'académie de Paris

Prethodno pitanje

Povređuju li se obveze i doseg članka 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije francuskim propisom na temelju kojeg se prilikom prerasporeda u sastav školskih profesora ne uzimaju u obzir poslovi koje je član osoblja prethodno obavljao u okviru Europske komisije odnosno šire, institucije Europske unije, a predviđa se, među ostalim, uzimanje u obzir prethodnih poslovnih aktivnosti obavljanih u okviru uprave države članice Europske unije?

Tužba podnesena 16. travnja 2019. — Europska komisija protiv Republike Slovenije

(predmet C-316/19)

(2019/C 187/59)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i B. Rous Demiri)

Tuženik: Republika Slovenija

Tužbeni zahtjev

- U skladu s člankom 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije Komisija od Suda zahtijeva da utvrdi da Republika Slovenija jednostranom zapljenom dokumenata povezanih s obavljanjem zadaća ESSB-a i Eurosustava u prostorijama Banke Slovenije i nelojalnom suradnjom s ESB-om u tom pogledu nije ispunila obveze iz članka 343. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članka 39. Protokola br. 4 o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, članaka 2., 18. i 22. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije te članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji.
- Komisija od Suda zahtijeva i to da Republici Sloveniji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Pretragom prostorija i zapljenom izvršenom u Banci Slovenije 6. srpnja 2016. bila je povrijeđena nepovredivost arhiva Unije na temelju članka 343. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članka 39. Protokola br. 4 te članaka 2. i 22. Protokola br. 7 u vezi s člankom 18. navedenog protokola, kao i članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji. Pretraga prostorija i zapljena obavljene su jednostrano, bez suglasnosti ESB-a i uz nesuglasje između ESB-a i slovenskih tijela te bez odluke Suda Europske unije. Unatoč opetovanim upozorenjima slovenska tijela iz zapljene nisu pokušala isključiti dokumente koji su dio arhiva Unije i o tome nisu konstruktivno raspravljali s ESB-om.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Deutsche Post protiv Komisije

(predmet T-388/11) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Poštanski sektor — Financiranje viših troškova plaća i doprinosa za socijalno osiguranje za dio zaposlenika Deutsche Posta subvencijama i prihodima prikupljenima od naknade za usluge s reguliranim cijenama — Odluka o proširenju formalnog istražnog postupka — Odluka kojom se utvrđuje postojanje novih potpora na kraju faze prethodnog ispitivanja — Tužba za poništenje — Akt koji se može pobijati — Pravni interes — Dopuštenost — Posljedice poništenja konačne odluke — Obveza obrazlaganja”)

(2019/C 187/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Post AG (Bonn, Njemačka) (zastupnici: J. Sedemund, T. Lübbig i M. Klasse, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Grespan, T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: UPS Europe SPRL/BVBA, prije UPS Europe NV/SA (Bruxelles, Belgija); i United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, prije UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Njemačka) (zastupnici: u početku T. Ottervanger i E. Henny, zatim T. Ottervanger koje su zastupali T. Ottervanger i E. Henny, zatim T. Ottervanger te naposljetku R. Wojtek, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije C(2011) 3081 final od 10. svibnja 2011. o proširenju formalnog istražnog postupka iz članka 108. stavka 2. UFEU-a u vezi s državnim potporom C 36/07 (ex NN 25/07) koju je Savezna Republika Njemačka dodijelila u korist Deutsche Posta, čiji je sažetak bio objavljen u *Službenom listu Europske unije* (SL 2011., C 263, str. 4.).

Izreka

1. Odbija se prigovor nedopuštenosti.
2. Poništava se odluka Europske komisije C(2011) 3081 final od 10. svibnja 2011. o proširenju formalnog istražnog postupka iz članka 108. stavka 2. UFEU-a u vezi s državnim potporom C 36/07 (ex NN 25/07) koju je Savezna Republika Njemačka dodijelila u korist Deutsche Posta.
3. Komisija će snositi vlastite troškove i troškove društva Deutsche Post AG.
4. UPS Europe SPRL/BVBA i United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 282, 24. 9. 2011.

Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Sopra Steria Group protiv Parlamenta**(predmet T-182/15) ⁽¹⁾**

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje informatičkih usluga Parlamentu i drugim institucijama i tijelima Unije — Isključenje iz postupaka javne nabave — Potencijalni sukob interesa — Nedostavljanje podataka koje je zatražio javni naručitelj — Članak 107. stavak 1. točka (b) Financijske uredbe — Transparentnost — Proporcionalnost — Jednako postupanje — Članak 102. stavak 1. Financijske uredbe”)

(2019/C 187/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Francuska) (zastupnici: A. Verlinden, R. Martens i J. Joossen, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: B. Simon i L. Tapper Brandberg, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luksemburg), i Intrasoft International SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: N. Korogiannakis, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluka Parlamenta, donesenih u okviru postupka javne nabave PE/ITEC-ITS14 u vezi s pružanjem informatičkih usluga Parlamentu i drugim institucijama i tijelima Unije, o odbijanju ponuda konzorcija IBI IUS i STEEL, čiji je tužitelj bio dio, za grupe br. 2 i 3.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Sopra Steria Group SA snosit će, uz vlastite troškove, i troškove Europskog parlamenta.
3. CGI Luxembourg SA i Intrasoft International SA snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Close i Cegelec protiv Parlamenta**(predmet T-259/15) ⁽¹⁾**

(„Ugovori o javnoj nabavi radova — Postupak javne nabave — Izgradnja energetske postrojenja — Proširenje i modernizacija zgrade Konrad Adenauer u Luxembourgu — Odbijanje ponude jednog ponuditelja — Dodjela ugovora drugom ponuditelju — Kriteriji za odabir — Financijska i ekonomska sposobnost — Tehničke i stručne sposobnosti — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”)

(2019/C 187/62)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgija), Cegelec (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J.-M. Rijkers i J.-L. Teheux, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: u početku M. Rantala i M. Mraz, zatim J.-M. Stenier, B. Schäfer i M. Mraz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Parlamenta od 19. ožujka 2015. kojim je odbijena ponuda koju su podnijeli tužitelji u okviru postupka javne nabave INLO-D-UPIL-T-14-AO 4, radi sklapanja ugovora o javnim radovima koji se odnosi na grupu radova br. 73 (energetsko postrojenje) projekta proširenja i modernizacije zgrade Konrad Adenauer u Luxembourggu i dodjele te grupe drugom ponuditelju.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društva SA Close i Cegelec, s jedne strane, te Europski parlament, s druge strane, snosit će svaki svoje troškove, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 236, 20. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 12. travnja 2019. — Deutsche Lufthansa protiv Komisije

(predmet T-492/15) (¹)

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Mjere koje je Njemačka provela u korist zračne luke Frankfurt-Hahn i zračnih prijevoznika korisnika te zračne luke — Odluka kojom se mjere u korist zračne luke Frankfurt-Hahn kvalificiraju kao državne potpore spojive s unutarnjim tržištem i kojom se utvrđuje nepostojanje državnih potpore u korist zračnih prijevoznika korisnika te zračne luke — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2019/C 187/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Njemačka) (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann, T. Maxian Rusche i S. Noë, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Land Rheinland-Pfalz (Njemačka) (zastupnik: C. Koenig, profesor); i Ryanair DAC, ranije Ryanair Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: G. Berrisch, odvjetnik, i B. Byrne, *solicitor*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije (EU) 2016/789 od 1. listopada 2014., koja se odnosi na državnu potporu SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07) koju je provela Njemačka u vezi s financiranjem Zračne luke Frankfurt Hahn i financijskim odnosima između te zračne luke i društva Ryanair (SL 2016., L 134, str. 46.).

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Društvu Deutsche Lufthansa AG nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 363, 3. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Jindal Saw i Jindal Saw Italia protiv Komisije

(predmet T-300/16) (¹)

(„Subvencije — Uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije — Provedbena uredba (EU) 2016/387 — Uvođenje konačne kompenzacijske pristojbe — Indijski sustav koji uvodi izvozni porez na željeznu rudu i dvostruku politiku vozarine u željezničkom prijevozu nepovoljnu za prijevoz željezne rude namijenjene izvozu — Članak 3. točka 1. podtočka (a) (iv) Uredbe (EZ) br. 597/2009 (zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1037) — Financijski doprinos — Opskrba robom — Radnja koja se sastoji od „povjeravanja” privatnom tijelu obavljanja posla koji predstavlja financijski doprinos — Članak 4. stavak 2. točka (a) Uredbe (EZ) br. 597/2009 — Specifičnost subvencije — Članak 6. točka (d) Uredbe (EZ) br. 597/2009 — Izračun koristi — Šteta za industriju Unije — Izračun sniženja cijena i marže štete — Uzročna veza — Pristup povjerljivim podacima antisubvencijskog ispitnog postupka — Prava obrane”)

(2019/C 187/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Jindal Saw Ltd (New Delhi, Indija), Jindal Saw Italia SpA (Trst, Italija) (zastupnici: R. Antonini i E. Monard, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i G. Luengo, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francuska) (zastupnici: O. Prost, A. Coelho Dias i C. Bouvarel, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/387 od 17. ožujka 2016. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije (SL 2016., L 73, str. 1.), u dijelu u kojem se ta uredba odnosi na tužitelje.

Izreka

1. Poništava se Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/387 od 17. ožujka 2016. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije u dijelu u kojem se odnosi na društvo Jindal Saw Ltd.
2. Europska komisija snosit će vlastite troškove, kao i troškove društava Jindal Saw i Jindal Saw Italia SpA.
3. Saint-Gobain Pam snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Jindal Saw i Jindal Saw Italia protiv Komisije

(predmet T-301/16) (¹)

(„Damping — Uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije — Provedbena uredba (EU) 2016/388 — Uredba (EZ) br. 1225/2009 (zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1036) — Dampinška marža — Utvrđivanje izvozne cijene — Povezani odnos između izvoznika i uvoznika — Pouzdana izvozna cijena — Izračun izvozne cijene — Razumna marža za prodaju, opće i administrativne troškove — Razumna marža za dobit — Šteta za industriju Unije — Izračun sniženja cijena i marže štete — Uzročna veza — Pristup povjerljivim podacima antidampinškog ispitnog postupka — Prava obrane”)

(2019/C 187/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Jindal Saw Ltd (New Delhi, Indija), Jindal Saw Italia SpA (Trst, Italija) (zastupnici: R. Antonini i E. Monard, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i G. Luengo, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francuska) (zastupnici: O. Prost, A. Coelho Dias i C. Bouvarel, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/388 od 17. ožujka 2016. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije (SL 2016., L 73, str. 53.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje.

Izreka

1. *Poništava se Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/388 od 17. ožujka 2016. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije u dijelu u kojem se odnosi na društvo Jindal Saw Ltd.*
2. *Europska komisija snosit će vlastite troškove, kao i troškove društava Jindal Saw i Jindal Saw Italia SpA.*
3. *Saint-Gobain Pam snosit će vlastite troškove.*

(¹) SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Gamaa Islamiya Egipat protiv Vijeća

(predmet T-643/16) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Posebne mjere ograničavanja donesene protiv osoba, skupina i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma — Zamrzavanje financijskih sredstava — Mogućnost da se tijelo treće države okvalificira kao nadležno tijelo u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Obveza obrazlaganja — Ovjeravanje akata Vijeća”)

(2019/C 187/66)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egipat) (zastupnik: L. Glock, odvjetnica)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku G. Étienne i H. Marcos Fraile, zatim H. Marcos Fraile, B. Driessen i V. Piessevaux te naposljetku H. Marcos Fraile, B. Driessen i A. Sikora-Kalèda, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: u početku J. Norris, L. Havas, R. Tricot i L. Baumgart, a zatim R. Tricot, C. Zadra i A. Tizzano, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a koji se odnosi na poništenje, kao prvo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/1136 od 12. srpnja 2016. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2015/2430 (SL 2016., L 188, str. 21.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/1127 od 12. srpnja 2016. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2015/2425 (SL 2016., L 188, str. 1.), kao drugo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/154 od 27. siječnja 2017. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2016/1136 (SL 2017., L 23, str. 21.) i Provedbene uredbe Vijeća

(EU) 2017/150 od 27. siječnja 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2016/1127 (SL 2017., L 23, str. 3.), kao treće, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/1426 od 4. kolovoza 2017. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma, i o stavljanju izvan snage Odluke 2017/154 (SL 2017., L 204, str. 95.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/1420 od 4. kolovoza 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma, i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2017/150 (SL 2017., L 204, str. 3.), kao četvrto, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/475 od 21. ožujka 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2017/1426 (JSL 2018., L 79, str. 26.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/468 od 21. ožujka 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2017/1420 (SL 2018., L 79, str. 7.), kao peto, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1084 od 30. srpnja 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2018/475 (SL 2018., L 194, str. 144.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1071 od 30. srpnja 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2018/468 (SL 2018., L 194, str. 23.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Odluka Vijeća (ZVSP) 2016/1136 od 12. srpnja 2016. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2015/2430, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2016/1127 od 12. srpnja 2016. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2015/2425, Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/154 od 27. siječnja 2017. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2016/1136, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2017/150 od 27. siječnja 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2016/1127, Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/1426 od 4. kolovoza 2017. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma, i o stavljanju izvan snage Odluke 2017/154, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2017/1420 od 4. kolovoza 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma, i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2017/150, Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/475 od 21. ožujka 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2017/1426, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/468 od 21. ožujka 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2017/1420, Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/1084 od 30. srpnja 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2018/475, i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/1071 od 30. srpnja 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2018/468, poništavaju se u dijelu u kojem se ti akti odnose na „Gama'a al Islamiyya” (također poznata kao, Al-Gama'a al-Islamiyya) („Islamic Group” —,IG”), (Islamistička grupa —,IG)”.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove i troškove Al-Gama'a al — Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egipat).
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 419 od 14.11.2016.

Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — Hesse i Wedl & Hofmann protiv EUIPO-a (TESTA ROSSA)**(predmeti T-910/16 i T-911/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije TESTA ROSSA — Djelomično proglašenje opoziva — Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) — Dokaz o uporabi — Vanjska uporaba osporavanog žiga — Jednako postupanje”)

(2019/C 187/67)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj u predmetu T-910/16: Kurt Hesse (Nuremberg, Njemačka) (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Tužitelj u predmetu T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Njemačka) (zastupnik: T. Raubal, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijenti u postupku pred Općim sudom, u predmetu T-910/16 i u predmetu T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH i Kurt Hesse

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2016. (predmet R 68/2016-1), koja se odnosi na postupak opoziva između K. Hessea i društva Wedl & Hofmann.

Izreka

1. Predmeti T 910/16 i T 911/16 spajaju se u svrhu presude.
2. Tužbe se odbijaju.
3. U predmetu T 910/16, Kurtu Hesseu nalaže se snošenje troškova.
4. U predmetu T 911/16, društvu Wedl & Hofmann nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — Sharif protiv Vijeća**(predmet T-5/17) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Očita pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva — Proporcionalnost — Šteta za ugled”)

(2019/C 187/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ammar Sharif (Damas, Sirija) (zastupnici: B. Kennelly, QC, i J. Pobjoy, barrister)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič i V. Piessevaux, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: L. Havas i J. Norris, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, za poništenje Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2016/1897 od 27. listopada 2016. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 293, str. 36.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/1893 od 27. listopada 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2016., L 293, str. 25.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62., i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.)), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/907 od 29. svibnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2017., L 139, str. 15. i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/774 od 28. svibnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2018., L 131, str. 16. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja i, podredno, povodom zahtjeva na temelju članka 277. UFEU-a kojim se traži proglašenje neprimjenjivosti članka 28. stavka 2. točke (a) Odluke Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2013., L 147, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 15., str. 277.) kako je izmijenjena Odlukom Vijeća (ZVSP) 2015/1836 od 12. listopada 2015. (SL 2015., L 266, str. 75.) i članka 15. stavka 1. a točke (a) Uredbe Vijeća (EU) br. 36/2012 od 18. siječnja 2012. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011 (SL 2012., L 16, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 10., str. 205.) kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) 2015/1828 od 12. listopada 2015. (SL 2015., L 266, str. 1.) u dijelu u kojem se te odredbe primjenjuju na tužitelja.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Ammar Sharif snosit će vlastite troškove, kao i troškove Vijeća Europske unije.*
3. *Europska unija snosit će vlastite troškove.*

(¹) SL C 53 od 20.2.2017.

Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Poljska protiv Komisije

(predmet T-51/17) (¹)

(„EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Sektori voća i povrća — Potpore proizvođačkim grupama — Izdaci koji su nastali za Poljsku — Nedostaci u ključnim kontrolama — Kontrole za planove priznavanja i kriterije za priznavanje — Kontrole zahtjeva za dodjelu potpore — Komercijalna opravdanost — Opravdanost troškova — Sustavni nedostaci — Opasnost za EFJP — Paušalni ispravci od 25 %”)

(2019/C 187/69)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka i B. Paziewska, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku K. Skelly i A. Stobiecka-Kuik, zatim A. Stobiecka-Kuik i D. Milanowska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/2018 od 15. studenoga 2016., o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2016., L 312, str. 26.), što se tiče paušalnih ispravaka u odnosu na Republiku Poljsku.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Republici Poljskoj nalaže se snošenje svojih troškova i tri četvrtine troškova nastalih Europskoj komisiji.*
3. *Komisiji se nalaže snošenje jedne četvrtine svojih troškova.*

(¹) SL C 86, 20. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — ClientEarth protiv Komisije

(predmet T-108/17) (¹)

(„REACH — Uredba (EZ) br. 1907/2006 — Bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) — Odbijanje kao neosnovanog zahtjeva za interno preispitivanje odluke o dodjeljivanju odobrenja za stavljanje proizvoda u promet — Pogreška koja se tiče prava — Očita pogreška u ocjeni — Članak 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006“)

(2019/C 187/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: A. Jones, *barrister*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara, R. Lindenthal i K. Mifsud-Bonnici, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: M. Heikkilä i W. Broere, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Komisijinog dopisa od 7. prosinca 2016. kojim je ta institucija odbila zahtjev za interno preispitivanje što ga je tužitelj podnio 2. kolovoza 2016. protiv njezine Provedbene odluke C(2016) 3549 *final* od 16. lipnja 2016. o dodjeljivanju odobrenja za upotrebe bis(2-etilheksil) ftalata (DEHP) na temelju Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. ClientEarthu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.
3. Europska agencija za kemikalije snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 121, 18. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Adapta Color protiv EUIPO-a — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(predmet T-223/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije ADAPTA POWDER COATINGS — Proglašenje ništavosti od strane žalbenog vijeća — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Povreda prava na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)

(2019/C 187/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španjolska) (zastupnici: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis, A. Söder i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Rajendra, *solicitor*, i S. Malynicz, QC)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. veljače 2017. (predmet R 2522/2015-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Coatings Foreign IP i Adapta Color.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Adapta Color, SL se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 202, 26. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Adapta Color protiv EUIPO-a — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(predmet T-224/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije Bio proof ADAPTA — Proglašenje ništavosti od strane žalbenog vijeća — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Povreda prava na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)

(2019/C 187/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španjolska) (zastupnici: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis, A. Söder i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Rajendra, *solicitor*, i S. Malynicz, QC)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. veljače 2017. (predmet R 2521/2015-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Coatings Foreign IP i Adapta Color.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Adapta Color, SL se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 202, 26. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Adapta Color protiv EUIPO-a — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(predmet T-225/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak proglašavanja žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije Bio proof ADAPTA — Proglašenje djelomične ništavosti od strane žalbenog vijeća — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe 2017/1001) — Povreda prava na saslušanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)

(2019/C 187/73)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Adapta Color, SL (Peñíscola, Španjolska) (zastupnici: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis, A. Söder i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Rajendra, *solicitor*, i S. Malynicz, QC)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. veljače 2017. (predmet R 311/2016-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Coatings Foreign IP i Adapta Color.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Adapta Color, SL se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 202, 26. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — Njemačka protiv Komisije(predmet T-229/17) ⁽¹⁾**(„Usklađivanje zakonodavstva — Uredba (EU) br. 305/2011 — Uredba (EU) br. 1025/2012 — Građevni proizvodi — Usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006 — Obveza obrazlaganja”)**

(2019/C 187/74)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: u početku T. Henze i J. Möller, zatim J. Möller, agenti, uz sudjelovanje M. Winkelmüller, F. van Schewick i M. Kottmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku G. Zavvos i C. Hermes, zatim C. Hermes i M. Huttunen, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Republika Finska (zastupnik: S. Hartikainen, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, na prvome mjestu, odluke Komisije (EU) 2017/133 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14342:2013 „Drvene podne obloge: značajke, ocjena sukladnosti i označivanje” u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 21, str. 113.), na drugome mjestu, odluke Komisije (EU) 2017/145 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14904:2006 „Površine sportskih terena — Površine u zatvorenom prostoru za višenamjensku sportsku uporabu — Specifikacija” u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 22, str. 62.), na trećem mjestu, Komunikacije Komisije od 10. ožujka 2017. u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2017., C 76, str. 32.), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006, na četvrtom mjestu, Komunikacije Komisije od 11. kolovoza 2017. u okviru provedbe Uredbe br. 305/2011 (SL 2017., C 267, str. 16.), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006, na petom mjestu, Komunikacije Komisije od 15. prosinca 2017. u okviru provedbe Uredbe br. 305/2011 (SL 2017., C 435, str. 41.), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006, te, na šestom mjestu, Komunikacije Komisije od 9. ožujka 2018. u okviru provedbe Uredbe br. 305/2011 (SL 2018., C 92, str. 139.), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Savezna Republika Njemačka snosit će svoje troškove i troškove Europske komisije.*
3. *Republika Finska snosit će svoje troškove.*

(¹) SL C 195, 19. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Aldridge i dr. protiv Komisije**(predmet T-319/17) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Privremeno osoblje — OLAF — Ugovor na neodređeno vrijeme — Odluka ravnatelja OLAF-a o jednokratnom razvrstavanju u viši razred — Zahtjev za provođenje godišnjeg postupka razvrstavanja — Mjera opće naravi — Rok za tužbu — Dan od kojega rok počinje teći — Objava na intranetu — Nedopuštenost”)

(2019/C 187/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgija) i 32 druga tužitelja čija imena se nalaze u prilogu presudi (zastupnici: S. Rodrigues, A. Tymen i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku L. Radu Bouyon i M. Mensi, zatim L. Radu Bouyon i G. Berscheid, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje odluka glavnog direktora Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) od 15. srpnja 2016. kojim se odbija zahtjev tužitelja za provođenje godišnjeg postupka razvrstavanja, kao i odluke glavnog direktora OLAF-a od 13. veljače 2017. kojom se odbija žalba podnesena protiv odluke od 15. srpnja 2016. te, s druge strane, za naknadu imovinske i neimovinske štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Adam Aldridge te drugi sadašnji i bivši članovi privremenog osoblja Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) čija imena se nalaze u prilogu, snosit će svoje troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 249, 31. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije**(predmet T-371/17) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Tržište radiočipova koji se koriste u potrošačkim elektroničkim uređajima — Upravni postupak — Članak 18. stavak 3. i članak 24. stavak 1. točka (d) Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Odluka o zahtjevu za pružanje informacija — Obveza obrazlaganja — Nužnost zatraženih informacija — Proporcionalnost — Teret dokazivanja — Načelo zabrane samooptuživanja — Načelo dobre uprave”)

(2019/C 187/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države), Qualcomm Europe, Inc. (Sacramento, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato i M. Davilla, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley i C. Urraca Caviedes, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije C(2017) 2258 *final* od 31. ožujka 2017. koja se odnosi na postupak primjene članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (predmet AT.39711 — Qualcomm (predatorske cijene)).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima Qualcomm, Inc. i Qualcomm Europe, Inc. nalaže se snošenje troškova postupka, uključujući i troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 256, 7. 8. 2017.

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Inditex protiv EUIPO-a — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)

(predmet T-655/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ZARA TANZANIA ADVENTURES — Raniji verbalni žigovi Europske unije ZARA — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001) — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijih žigova — Šteta nanesena razlikovnom karakteru ili ugledu ranijih žigova”)

(2019/C 187/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Španjolska) (zastupnici: G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda i E. Armero Lavie, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: V. Ruzek, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Zainab Ansell i Roger Ansell (Moshi, Tanzanija)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. srpnja 2017. (spojeni predmeti R 2330/2011-2 i R 2369/2011-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između, s jedne strane, društva Industria de Diseño Textil i, s druge strane, Z. Ansell i R. Ansell.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 5. srpnja 2017. (spojeni predmeti R 2330/2011-2 i R 2369/2011-2) u dijelu u kojem je žalbeno vijeće djelomično usvojilo žalbu koju su podnijeli Z. Ansell i R. Ansell (predmet R 2369/2011-2) i u kojem je odobrena registracija žiga prijavljenog za usluge navedene u točki 3. izreke te odluke, a koje se nalaze u razredima 39. i 43. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO će snositi, osim vlastitih i troškove društva Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) koji su nastali u postupku pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Kiku protiv CPVO-a — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)

(predmet T-765/17) ⁽¹⁾

(„Nove biljne sorte — Postupak proglašavanja ništavosti — Sorta jabuka Pinova — Odbijanje zahtjeva za proglašavanje ništavosti — Novost sorte — Članak 10. Uredbe (EZ) br. 2100/94 — Teret dokazivanja — Članak 76. Uredbe br. 2100/94 — Ispitivanje činjenica po službenoj dužnosti koje izvršava CPVO”)

(2019/C 187/78)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Kiku GmbH (Girland, Italija) (zastupnici: G. Würtenberger i R. Kunze, odvjetnici)

Tuženik: Ured Zajednice za biljnu raznolikost (zastupnici: M. Ekvad, F. Mattina i O. Lamberti, agenti, uz asistenciju A. von Mühlendahla i H. Hartwiga, odvjetnika)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem CPVO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresden, Njemačka) (zastupnici: u početku T. Leidereiter, a zatim B. Lorenzen, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 16. kolovoza 2017. (predmet A 005/2016), koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između Kiku i Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kiku GmbH se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Općeg suda od 9. travnja 2019. — Zitro IP protiv EUIPO-a (PICK & WIN MULTISLOT)

(predmet T-277/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije PICK & WIN MULTISLOT — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 187/79)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2018. (predmet R 978/2017-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka PICK & WIN MULTISLOT kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Zitro IP Sàrl nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 10. travnja 2019. — AV protiv Komisije

(predmet T-303/18 RENV) (¹)

(„Javna služba — Privremeno osoblje — Zapošljavanje — Članak 13. UZOS-a — Liječnički pregled koji prethodi zapošljavanju — Nepotpune izjave prilikom liječničkog pregleda — Propust zainteresirane osobe da prijavi postojanje bolesti — Naknadno otkriće tijela nadležnog za sklapanje ugovora — Članak 32. UZOS-a — Retroaktivna primjena odgode zdravstvenog osiguranja tijekom razdoblja od pet godina — Podnošenje zahtjeva odboru za utvrđivanje invalidnosti — Razuman rok — Odgovornost — Neimovinska šteta”)

(2019/C 187/80)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: AV (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i L. Vernier, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke Komisije od 16. rujna 2014. kojom je tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora o radu te institucije odlučilo da se na tužitelja primijeni odgoda zdravstvenog osiguranja predviđena člankom 32. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije i kojom mu se odbilo priznati pravo na naknadu za invalidnost i, s druge strane, radi naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio u vezi s tom odlukom.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za poništenje.
2. Europskoj komisiji nalaže se da osobi AV isplati iznos od 3 000 eura.

3. *Zahtjev za naknadu štete se u preostalom dijelu odbija.*
4. *AV i Komisija snosit će svaki svoje troškove u vezi s prvotnim postupkom pred Službeničkim sudom Europske unije, u pogledu tužbe u predmetu F-91/15, i u vezi s ovim proslijeđenim postupkom, u pogledu predmeta T-303/18 RENV.*
5. *AV će snositi vlastite troškove i troškove koje je imala Komisija u okviru žalbenog postupka, u pogledu predmeta T-701/16 P.*

(¹) SL C 406 od 7. 12. 2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-91/15 i proslijeđen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.)

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Fomanu protiv EUIPO-a — Fujifilm Imaging Germany (prikaz leptira)

(predmet T-323/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak opoziva — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje leptira — Stvarna uporaba žiga — Djelomični opoziv — Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 — Članak 58. stavak 1. točka (a) i članak 58. stavak 2. Uredbe 2017/1001”)

(2019/C 187/81)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Njemačka) (zastupnik: S. Reichart, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Manea i D. Walicka, agenti)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2018. (predmet R 2241/2016-2), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Fujifilm Imaging Germany i Fomanu.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Fomanu AG se nalaže snošenje troškova.*

(¹) SL C 240, 9. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Pharmadom protiv EUIPO-a — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)

(predmet T-403/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije WS wellpharma shop — Raniji nacionalni verbalni žig WELL AND WELL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 187/82)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Francuska) (zastupnik: M.-P. Dauquaire, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Pétrequin i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Objectif Pharma (Vandoeuvre-lès-Nancy, Francuska) (zastupnik: A. Nappey, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2018. (predmet R 1448/2017-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pharmadom i Objectif Pharma.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Pharmadomu se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 301, 27. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 3. travnja 2019. — NSC Holding protiv EUIPO-a — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)

(predmet T-468/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije CONDOR SERVICE, NSC — Raniji verbalni žig Europske unije IBERCONDOR — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Relevantna javnost — Sličnost usluga — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 187/83)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: M. Eichhorst, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ibercondor, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO od 28. svibnja 2018. (predmet R 2440/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Ibercondor Barcelona SA i NSC Holding.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu NSC Holding GmbH & Cie. KG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 328, 17. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 11. travnja 2019. — Užstato sistemas administratorius protiv EUIPO-a — DPG Deutsche Pfandsystem (prikaz boce sa strijelom)

(predmet T-477/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje bocu sa strijelom — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje limenku, bocu i strijelu — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 187/84)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Užstato sistemas administratorius VšĮ (Vilnius, Litva) (zastupnik: I. Lukauskienė, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: P. Sipos i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlin, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. svibnja 2018. (predmet R 2203/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između DPG Deutsche Pfandsystem i Užstato sistemas administratorius.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Užstato sistemas administratorius VŠĮ se nalaže snošenje troškova.*

(¹) SL C 341, 24. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 3. travnja 2019. — Medrobotics protiv EUIPO-a (See More. Reach More. Treat More.)

(predmet T-555/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije See More. Reach More. Treat More. — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 187/85)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Medrobotics Corp. (Raynham, Massachusetts, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: B. Bittner i U. Heinrich, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i H. O'Neill, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. srpnja 2018. (predmet R 463/2018-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka See More. Reach More. Treat More. kao žiga Europske unije.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Medrobotics Corp. nalaže se snošenje troškova postupka.*

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — SJ protiv Komisije**(predmet T-701/18)**

(2019/C 187/86)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**Tužitelj: SJ (zastupnici: J. MacGuill, *Solicitor* i E. Martin-Vignerte, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odbijanje Europske komisije da odobri pristup dokumentima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾, dano u potvrđujućoj odluci C(2018) 6642 *final*, od 4. listopada 2018., o kojoj je tužitelj obaviješten 8. listopada 2018.;
- u odnosu na troškove postupka, naloži svakog stranci da snosi svoje troškove ili da naloži tuženiku da snosi tužiteljeve troškove, ako je tužitelj uspio u postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je tuženik, pouzdajući se u opću pretpostavku neotkrivanja, ustvari prenio teret dokaza i nametnuo tužitelju teret dokazivanja nemogućeg, protivno navedenoj sudskoj praksi.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očiglednoj pogrešci u ocjeni postojanja prevladavajućeg javnog interesa, protivno načelima mjerodavne sudske prakse.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 1., svezak 16., str. 75.)

Tužba podnesena 21. ožujka 2019. — Exxonmobil Petroleum & Chemical protiv ECHA-e**(predmet T-177/19)**

(2019/C 187/87)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**Tužitelj: Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Antwerp, Belgija) (zastupnici: M. Navin-Jones, *Solicitor* i A. Kołtunowska, odvjetnica)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi ECHA-inu odluku br. ED/88/2018 o uključivanju posebno zabrinjavajućih tvari u popis za eventualno uvrštenje u Prilog XIV., objavljenu 15. siječnja 2019., u dijelu koji se odnosi na fenantren; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik očigledno pogrešno ocijenio visoku postojanost svojstava fenantrena i da je prekoračio svoje ovlasti, te povrijedio članak 59. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. ⁽¹⁾ time što:
 - se pouzdao u utvrđenja iz pomoćnog dokumenta Odbora država članica iz 2009. o vrlo postojanim svojstvima fenantrena kao sastojka smole katrana kamenog ugljena visoke temperature, ne izvršivši vlastitu ocjenu dostupnih informacija, čime je preuzeo greške sadržane u tom pomoćnom dokumentu;
 - je donio zaključke o vrlo postojanim svojstvima fenantrena koje upotrijebljeni dokazi ne mogu poduprijeti;
 - je propustio razmotriti dostupne dokaze koji bi na ozbiljan način doveli u pitanje pouzdanost i ekstremni konzervativizam studije OECD 308 o voda-sediment simulaciji na fenantren;
 - je propustio uzeti u razmatranje informacije koje dovode u pitanje korištenje računanja za prilagodbu rezultata studije OECD 308 radi objašnjenja temperature;
 - je propustio ocijeniti nove dokaze o postojanosti fenantrena koji bi mu bili dostupni tijekom javnog savjetovanja; i
 - time što je propustio razmotriti sve relevantne informacije prilikom utvrđivanja valjanosti i utemeljenosti dokaza o postojanosti svojstava fenantrena, posebno u dijelu koji se odnosi na fotodegradaciju, topljenje i hlapljenje phenanthrena
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je, donoseći sporni akt, tuženik povrijedio načelo proporcionalnosti, sadržano u Europskom pravu.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2016., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3. i ispravak SL 2017., L 135, str. 46.)

Tužba podnesena 29. ožujka 2019. — Zubedi protiv Vijeća**(predmet T-186/19)**

(2019/C 187/88)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**Tužitelj: Khaled Zubedi (Damask, Sirija) (zastupnici: M. Lester, QC i M. O'Kane, *Solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja; i
- nalože tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, tvrdeći da je tuženik počinio očiglednu pogrešku u svojoj ocjeni time što je tužitelja uključio u mjere ograničavanja Europske unije u odnosu na Siriju.

Tužitelj je bio uključen u Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2019/87 i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2019/85 na temelju toga što je on jedan od članova skupine uspješnih poslovnih ljudi u Siriji, za koje je tuženik naveo da ostvaruju velike profite podupirući režim predsjednika Assada, na način da stvaraju partnerstva s poduzećima koja imaju potporu države radi iskorištavanja zemljišta oduzetih osobama koje su raseljene tijekom oružanog sukoba u Siriji. To je potpuno neistinito u odnosu na tužitelja, kriteriji za njegovo uključene nisu ispunjeni te se tuženikov slučaj zasniva na nedovoljno utvrđenim temeljima.

⁽¹⁾ Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2019., L 181, str. 13.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2019., L 181, str. 4.).

Tužba podnesena 3. travnja 2019. — Haikal protiv Vijeća**(predmet T-189/19)**

(2019/C 187/89)

*Jezik postupka: bugarski***Stranke**

Tužitelj: Maen Haikal (Damask, Sirija) (zastupnik: Stanislav Koev, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu u cijelosti dopuštenom i osnovanom i proglasi pravno utemeljenim sve u njoj iznesene tužbene razloge;
- utvrdi da se pobijani pravni akti mogu djelomično poništiti;
- djelomično poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu u kojem se odnosi na Maena Haikala;
- djelomično poništi Provedbenu odluku Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, u dijelu u kojem se odnosi na Maena Haikala;
- Vijeću Europske unije naloži snošenje svih tužiteljevih troškova postupka, izdataka, nagrada i naknada i drugih troškova u vezi s njegovim zastupanjem po odvjetniku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja koju je počinilo Vijeće — članak 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava (EKLJP), članak 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela zakonitosti i razmjernosti kaznenih djela i kazni — članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na djelotvornu sudsku zaštitu — članak 6. i 13. EKLJP-a, članak 215. UFEU-a te članci 41. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog: pogreške u ocjeni koje je počinilo Vijeće.
5. Peti tužbeni razlog: povreda prava na vlasništvo, načela proporcionalnosti i slobode poduzetništva — članak 1. Dodatnog protokola EKLJP-a i članak 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
6. Šesti tužbeni razlog: povreda prava na normalne uvjete života — članci 2. i 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članci 3. i 25. Opće deklaracije Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima.
7. Sedmi tužbeni razlog: ozbiljna povreda prava na zaštitu ugleda — članak 8. i članak 10. stavak 2. EKLJP-a.

Tužba podnesena 5. travnja 2019. — Le Pen protiv Parlamenta**(predmet T-211/19)**

(2019/C 187/90)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjevi**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog parlamenta P8_TA-PROV(2019)0136 od 12. ožujka 2019. o zahtjevu za ukidanje imuniteta tužitelju 2018/2247(IMM), kojom je tužitelj imunitet doista i ukinut;
- naloži Parlamentu snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije (SL 2010., C 83, str. 266.), članka 5. stavaka 1. i 5. Poslovnika Europskog parlamenta (SL 2005., L 44, str. 1.) te obavijesti za zastupnike br. 11/2003 i 11/2016
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na zlouporabi postupka. Tužitelj smatra da je ukidanjem njegovog zastupničkog imuniteta Parlament ovlastio francuskog istražnog suca da u razdoblju od 2009. do 2014. stupi u ulogu glavnog tajnika Europskog parlamenta, čime je povrijedio članak 68. stavak 1. Provedbenih mjera Statuta zastupnika Europskog parlamenta, koji navedenom glavnom tajniku daje isključivu nadležnost za odlučivanje o nepropisno isplaćenim iznosima i za izdavanje izvršnog naslova protiv pojedinog zastupnika u Europskom parlamentu.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na zlouporabi ovlasti, zlouporabi postupka i povredi razumnog roka za pokretanje kaznenog progona. Tužitelj ističe da je Parlament zloupotrijebio postupak, što utječe na izvršavanje tužiteljevih prava obrane, zato što je nakon gotovo tri mandata bez prigovora glavnog tajnika Parlamenta, tužitelj smatrao nepotrebnim čuvati dokaze o radu svojih asistenata i stoga nema sredstvo kojim može odgovoriti sudu.
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi članka 43. Obavijesti za zastupnike br. 11/2016, zato što je svrha progona otežati rad zastupnika jedne od glavnih oporbenih stranaka u Parlamentu.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — AW protiv Parlamenta**(predmet T-213/19)**

(2019/C 187/91)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* AW (zastupnici: L. Levi i S. Rodrigues, odvjetnici)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluke od 7. kolovoza 2018. koje je donio tuženik i kojima se odbijaju zahtjevi tužitelja za priznavanje dviju bolesti (bolest vrata i urtikarija uzrokovana stresom) kao profesionalnih bolesti, kao i, prema potrebi, odluku od 19. veljače 2019. kojom je tuženik odbio tužiteljevu žalbu podnesenu 16. listopada 2018. protiv odluka od 7. kolovoza 2018.;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 22. stavka 3. Općih pravila o osiguranju od rizika nezgode i profesionalne bolesti za dužnosnike Europskih zajednica (u daljnjem tekstu: Opća pravila) zbog postupovnih nepravilnosti koje je počinilo liječničko povjerenstvo.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 22. Općih pravila u vezi s člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer liječničko povjerenstvo nije postupalo neovisno, nego prema uputama Parlamenta.

Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Vinos de Arganza protiv EUIPO-a — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(predmet T-239/19)**

(2019/C 187/92)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Vinos de Arganza, SL (Toral de los Vados, Španjolska) (zastupnik: L. Broschat García, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ENCANTO — prijava za registraciju br. 15 542 251

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: Odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. siječnja 2019. u predmetu R 392/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Poništi pobijanu odluku;
- Odbije prigovor;
- Dopusti registraciju žiga za koji je podnesena prijava;
- Naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 10. travnja 2019. — Španjolska protiv Komisije

(predmet T-241/19)

(2019/C 187/93)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije od 19. prosinca 2018. o državnoj potpori SA 34914 (2013/C) koju je provela Ujedinjena Kraljevina u vezi sa sustavom oporezivanja društava iz Gibraltara,
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je nepravilno primijenjen kriterij teritorijalne selektivnosti

— U tom se pogledu navodi da je Komisija u trenutku donošenja pobijane odluke raspolagala podacima i elementima iz kojih je bilo očito postojanje selektivne državne potpore na temelju teritorijalnosti, zbog čega je trebala posumnjati u selektivni doseg potpore. Budući da je ograničila kriterij materijalne selektivnosti, Komisija je donijela pogrešne zaključke jer postoje odnosno mogu postojati druge potpore osim one koja je stvarno utvrđena pobijanom odlukom.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. UFEU-a jer je pobijana odluka akt koji formalno ne sadržava obrazloženje ni nužnu ocjenu selektivnosti

— U tom se pogledu navodi da Komisija ne obrazlaže zbog čega ne prihvaća argumente koje je u pogledu teritorijalne selektivnosti istaknula Kraljevina Španjolska tijekom postupka. Riječ je o aktu kojem sadržajno nedostaje obrazloženje, i to zbog pogrešnog tumačenja koje je sadržano u presudi Prvostupanjskog suda od 18. prosinca 2008., *Vlada Gibraltara/Komisija*, T-211/04 i T-215/04, EU:T:2008:595. Budući da je Sud ukinuo tu presudu (presudom od 15. studenoga 2011., *Komisija i Španjolska/Vlada Gibraltara i Ujedinjena Kraljevina*, C-106/09 P i C-107/09 P, EU:C:2011:732) ponovno je uspostavljen kriterij iz Odluke Komisije 2005/261/EZ od 30. siječnja 2004., a da ta promjena kriterija nije obrazložena.

Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Karpeta-Kovalyova protiv Komisije

(predmet T-249/19)

(2019/C 187/94)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Belgija) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obje osporene odluke tako da Europska komisija ponovno ocijeni tužiteljčin status i dodijeli joj naknadu za život u inozemstvu, dnevnice, naknadu za nastanjenje, putne troškove pri preuzimanju dužnosti i troškove selidbe;
- naloži tuženiku snošenje svojih i tužiteljčinih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na pogrešnoj interpretaciji članka 4. stavka 1. točke (a) Priloga VII. Pravilniku o osoblju, u vezi s definicijom uobičajenog boravišta, imajući u vidu da osporene odluke nisu uzele u obzir diplomatski status tužiteljčinog supruga koji je on imao tijekom većeg dijela mjerodavnog razdoblja od 5 godina, koje je završilo šest mjeseci prije nego što je ona preuzela dužnost, te zato što su uzele u obzir ugovore na temelju kojih je tužiteljica bila privremeno zaposlena i za vrijeme kojih se njezina obitelj vratila u svoju domovinu.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očiglednoj pogrešci u ocjeni u osporenim odlukama, jer one nisu uzele u obzir činjenice koje nedvojbeno i izvan svake ocjene dokazuju selidbu cijelog kućanstva iz Bruxellesa u tužiteljčinu domovinu, nego se zasnivaju na neutemeljenim pretpostavkama.

Tužba podnesena 15. travnja 2019. — Tradición CZ protiv EUIPO-a — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S. L.)

(predmet T-250/19)

(2019/C 187/95)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Španjolska) (zastupnik: M. Aznar Alonso, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije TRADICIÓN CZ, S. L. — prijava za registraciju br. 14 977 045

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. veljače 2019. u predmetu R 257/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Prekine ovaj postupak do donošenja konačne odluke u postupku povodom opoziva 33785-C koji se vodi pred EUIPO-om protiv suprotstavljenog žiga 7272594 RIVERO CZ.
- Utvrdi osnovanim prvi tužbeni razlog i poništi pobijanu odluku te utvrdi nepostojanje opasnosti od dovođenja u zabludu između suprotstavljenih žigova.
- Podredno i kumulativno, utvrdi osnovanim drugi tužbeni razlog i poništi pobijanu odluku te utvrdi nepostojanje opasnosti od dovođenja u zabludu između suprotstavljenih žigova u vezi s uslugama prodaje octa i mošta iz razreda 35.
- Naloži snošenje troškova EUIPO-u i protustranci, u slučaju da sudjeluje u postupku.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 18. travnja 2019. — Baustoffwerke Gebhart & Söhne protiv EUIPO-a (BIOTON)

(predmet T-255/19)

(2019/C 187/96)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Njemačka) (zastupnik: E. Strauß, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije BIOTON — prijava za registraciju br. 17 746 009

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. veljače 2019. u predmetu R 1887/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i dopusti objavu prijave za registraciju žiga Europske unije za sve prijavljene proizvode;
- podredno, vrati predmet EUIPO-u na ponovno odlučivanje s uputom da preinači pobijanu odluku i prihvati zahtjev za registraciju žiga Europske unije br. 17 746 009 BIOTON;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

HR